

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

НА

XXII-ТО ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

IV РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 45

София, четвъртък, 26 февруарий

1931 г.

48. заседание

Срѣда, 25 февруарий 1931 година

(Открито отъ председателя Н. Найденовъ въ 16 ч. 50 м.)

Председателъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открито.

(Отъ заседанието отсъствуватъ следнитѣ г. г. народни представители: Андреевъ Никола, Апостоловъ Драгомиръ, Аретовъ Никола, Баевъ Христо, Бечевъ Милко, Божковъ Борисъ Наковъ, Бояджиевъ Стефанъ, Буриловъ д-ръ Владимиръ, Бъровъ Димитъръ, Василевъ Славейко, Величковъ Герасимъ Ангеловъ, Владовъ Никола, Вълчовъ Вълчо Даскаловъ, Гаговъ Петъръ, Гайдаджиевъ Димитъръ, х. Галибовъ Хюсеинъ, Георгиевъ Павелъ, Георгиевъ Страшимиръ, Горневъ Христо, Губидѣльниковъ Георги, Димитровъ Владимиръ, Димитровъ Добри, Димитровъ Стефанъ, Дочевъ Момчо, Дяковъ д-ръ Цвѣтанъ, Енчевъ Георги, Ерменковъ Трифонъ, Желъзовъ д-ръ Димо, Ивановъ Дойчинъ, Калайджиевъ Христо, Каранешевъ Димитъръ, Капковъ Левъ, Кемилевъ Никола, Колевъ Боню, Колевъ Еню, Константиновъ Тома, Кръстевъ Гето, Кулишевъ Георги, Куневъ Кузманъ, Кънчевъ Кънчо, Кънчевъ Теодоси, Лѣкарски Иванъ, Манасиевъ Добри Даневъ, Мангъровъ Димитъръ, Мановъ Христо, Марулевъ Йосифъ, Мечкарски Тончо, Милевъ Милю, Митевъ Василъ, Михайловъ Иванъ, Молловъ Янаки, Мошановъ Стойчо, Муравиевъ Константинъ, Начевъ Еманилъ, Неновъ Александъръ, Нешковъ Георги, Николаевъ Йовчо, Ноевъ Кирилъ, Омарчевски Стоянъ, Петевъ Вичо, х. Петковъ х. Георги, Петровъ Иванъ, Поповъ Георги, Поповъ Кръстанъ, Пъчевъ Георги, Реджовъ Григоръ, Савовъ Стоименъ, Сапунджиевъ Никола, Сидовъ Пандо, Славовъ Кирилъ, Статевъ Христо, Стефановъ Стефанъ, Стоилковъ Таско, Тодоровъ Петъръ, Христовъ Димитъръ, Христовъ Иванъ, Христовъ Кирко Цвѣтковъ, Ченгелиевъ Антонъ, Чирпанлиевъ д-ръ Никола и Янгъзовъ Теню)

Съобщавамъ на Събранието, че председателството е разпустило отпускъ на следнитѣ народни представители:

На г. Запрянъ Миховъ — 1 день;
На г. Борисъ Толевъ — 2 дена;
На г. Добри Митевъ — 1 день;
На г. Никола Стамболиевъ — 2 дена;
На г. Герасимъ Ангеловъ — 2 дена;
На г. Ради Василевъ — 4 дни;
На г. Цено Табаковъ — 5 дни;
На г. Стойчо Георгиевъ — 4 дни;
На г. Георги Енчевъ — 2 дена и
На г. Кънчо Кънчевъ — 4 дни.

Съобщавамъ на Събранието, че е постъпило питане отъ народния представител г. Стоянъ Кърловъ къмъ г. министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве — относно арестуването на двама окръжни съветници въ гр. Враца.

Съобщавамъ на Събранието, че сж постъпили:

Отъ Министерството на финанситѣ — законопроектъ за измѣнение и допълнение на закона за митницитѣ. (Вж. прил. Т. I, № 73).

Отъ сѣщото министерство — законопроектъ за продължение срока за доброволното изплащане прѣжитѣ данъци. (Вж. прил. Т. I, № 74).

Тия законопроекти ще бждатъ раздадени на г. г. народнитѣ представители и поставени на дневенъ редъ.

Пристъпваме къмъ разглеждане на дневния редъ...

П. Анастасовъ (с. д): Г. председателю! Още на 25 декемврий съмъ подалъ едно питане къмъ г. министра на вътрешнитѣ работи за нанесенъ побой на нашъ човѣкъ въ Бѣла Слатина отъ полицейския приставъ Тодоръ Иванчевъ. До днесъ точно два месеца се изминаха и г. министърътъ на вътрешнитѣ работи още не може да намѣри време, за да види какво е извършилъ неговиятъ приставъ и да отговори на питането ми. Моля Ви да го поканите да изпълни правилника.

Председателъ: Г. министър-председателъ сега е боленъ и отсъствува.

П. Анастасовъ (с. д): Два месеца се изминаха откато съмъ подалъ питането си.

Председателъ: Вземамъ си бележка, и като дойде г. министърътъ, ще му съобщя.

Пристъпваме къмъ първата точка отъ дневния редъ — първо четене законопроекта за измѣнение и допълнение чл. чл. 668, 669, 670 и 672 отъ закона за углавното сждо-производство и чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията.

Г. Реджовъ (д. сг): Нѣма го г. министърътъ на вътрешнитѣ работи.

Председателъ: Има думата г. министърътъ на правосъдието.

Министър д-ръ К. Милановъ: Г. г. народни представители! Г. министър-председателъ е съгласенъ въ негово отсъствие да се разгледа настоящиятъ законопроектъ, който се отнася до измѣнение и допълнение на закона за углавното сждопроизводство и на закона за администрацията и полицията. Така че може да се пристъпи къмъ разглеждането на тоя законопроектъ.

Председателъ: Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретаръ В. Игнатовъ (д. сг): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ мотивитѣ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 64)

Председателъ: Има думата народниятъ представител г. Петъръ Миновъ.

П. Миновъ (з. в): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Азъ вѣрвамъ, че съ това законодателно предложение за измѣнение нѣкои членове отъ закона за углавното сждопроизводство и отъ закона за администрацията и полицията, внесено по частна инициатива и подкрепено отъ цѣлата оппозиция, ще бжде съгласна и голѣма часть отъ болшинството.

Г. г. народни представители! Мене ми се чини, че нѣма нужда да се доказва навременността на това законодателно предложение и че е необходимо то да бжде прието. Съ него ще се удовлетвори една голѣма нужда и ще се от-

страни една голѣма неправда, която се върши съ тъй нареченият наказателни заповѣди.

Съ това законодателно предложение ние искаме да се измѣнятъ и допълнятъ чл. чл. 668, 669, 670 и 672 отъ закона за углавното сѣдопроизводство и чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията съ целъ да се премахне предварителното плащане на глобитѣ, наложени съ наказателни заповѣди, или тъй наречениятъ въ углавното сѣдопроизводство залогъ. Въ сѣщностъ, това е една конфискация. При тази икономическа и стопанска криза, която преживяваме, да караме хора, които ужъ сѣ извършили нѣкакво нарушение и сѣ имъ съставени недобросѣвѣстно, каквито случаи имаме много, актове за по 2-3 хиляди лева глоба, да търсятъ пари за да ги внасятъ предварително, азъ считамъ, че това е една голѣма неправда. Азъ съмъ съгласенъ, г. г. народни представители, че онѣзи, които вършатъ нарушения по отдѣлътъ втори отъ наказателния законъ, ще трѣбва да отговарятъ по сѣщия законъ. Но внасянето предварително на глобитѣ, наложени съ наказателни заповѣди, както това е прието въ сѣответнитѣ членове отъ закона за углавното сѣдопроизводство и закона за администрацията и полицията, считамъ, че е една голѣма неправда, която частъ по-скоро трѣбва да се премахне. Трѣбва да оставимъ, што наказателнитѣ заповѣди, въ изпълнение законитѣ на страната и правилното имъ прилагане, да се издаватъ изключително само отъ мировитѣ сѣдии и да премахнемъ предварителното внасяне на залозитѣ, което, както казахъ, е една голѣма несправедливостъ, защото се иска, възъ основа на едни наказателни заповѣди, безъ да се знае дали е извършено престѣпно деяние, въ случая нарушение, голѣма частъ отъ българскитѣ граждани да плащатъ предварително наложенитѣ имъ глоби.

Г. г. народни представители! Въ що се состои измѣнението и допълнението на сѣответнитѣ членове отъ тия два закона?

Съ § 1 отъ нашето предложение ние искаме да се отмѣни алинея втора на чл. 668 отъ закона за углавното сѣдопроизводство, която се отнася до процедурата по внасянето на залозитѣ, опредѣлени въ сѣставенитѣ актове или наказателни заповѣди.

Съ § 2 се иска измѣнение на чл. 669 отъ закона за углавното сѣдопроизводство. Премахватъ се въ сѣрѣдата на текста на този членъ думитѣ „и, когато е осѣденъ само на глоба, не внесе залога“, съ целъ да не се внасятъ предварително залози, и остава този текстъ отъ члена, който е посоченъ въ § 2 на нашето предложение.

Съ § 3 отъ предложението сѣщо се иска измѣнение на чл. 671 отъ закона за углавното сѣдопроизводство въ смисълъ, че въ сѣрѣдата на текста на този членъ се изхвърлятъ думитѣ „и, ако е осѣденъ на глоба, представи доказателство за внасянето на залога“.

Съ § 4 се иска отмѣняване на чл. 672 отъ закона за углавното сѣдопроизводство, който се отнася до задържането на залозитѣ, ако лицето е обжалвало или не наказателната заповѣдъ и тя влѣзе въ сила.

Съ § 5 се измѣня чл. 71 отъ закона за администрацията и полицията. Азъ plediramъ, г. г. народни представители, право за издаване наказателни заповѣди да се даде, както казахъ, само на мировитѣ сѣдии, а администрацията и полицията въ царството да дава даннитѣ и доказателствата за нарушенията по чл. 446 и последующитѣ до чл. 528 отъ наказателния законъ, като се изключи глава X, дѣлътъ втори, отъ сѣщия законъ.

На сѣщото основание ние искаме да бѣде отмѣненъ и чл. 72 отъ закона за администрацията и полицията.

Съ последния параграфъ отъ предложението отъ насъ законопроектъ ние искаме, отъ момента, когато тоя законопроектъ стане законъ, заваренитѣ залози по наказателнитѣ заповѣди, обжалвани предъ мировитѣ сѣдии, понеже сумитѣ сѣ вече внесени въ сѣответната Земледѣлска банка, да бѣдатъ повърнати.

Г. г. народни представители! Преди да мина къмъ мотивитѣ на това наше законодателно предложение, ще ми позволите да отхвърля критиката, която, вѣрвамъ, ще бѣде направена, загдето именно съ едно законодателно предложение ние искаме измѣнението и допълнението на нѣкои членове отъ закона за углавното сѣдопроизводство и отъ закона за администрацията и полицията. Дължа да ви заявя, че това правимъ съ целъ за унификация, затуй защото материята е една и сѣща — тя най-напредъ е уредена съ измѣнението на закона за углавното сѣдопроизводство отъ 4 ноемврий 1922 г., споредъ който наказателни заповѣди могатъ да се издаватъ отъ мировитѣ сѣдии. За да се убедите, че материята е една и сѣща, достатъчно е да обърнете чл. 72 отъ закона за администрацията и полицията и ще видите, че въ 1925 г., когато се узакониха съ този членъ сѣществующитѣ днесъ положения, всички проце-

дури по предварителното изпълнение на залозитѣ и глобитѣ се препращатъ къмъ углавното сѣдопроизводство. Тѣй че тая критика, която евентуално би се направила на законопроекта, си нѣма основанието, защото законопроектътъ засѣга една и сѣща материя, уреждана въ два различни закона. И понеже искаме да поправимъ тия дефекти, които сѣдопустнати както въ закона за углавното сѣдопроизводство, така и въ закона за администрацията и полицията, както по отношение залога, така и по отношение издаванетоъ наказателни заповѣди отъ околийскитѣ началници, отъ градоначалницитѣ и пр., ние внасяме тоя законопроектъ, за да се поставятъ въ хармония тия два закона и за да дадемъ едно справедливо разрешение на въпроса.

Г. г. народни представители! Минавамъ къмъ основанията, които ни накараха да поднесемъ тоя законопроектъ на вниманието на Камарата. Казахъ, че тоя законопроектъ се поддържа отъ опозицията: подписанъ е отъ всички прѣстѣвувачи въ деня на внасянето му народни представители отъ разнитѣ парламентарни групи на цѣлата опозиция. Азъ смѣтамъ, че той ще получи подкрепата и на голѣма частъ отъ болшинството, затуй защото, както казахъ, съ него се цели да се премахне една голѣма неправда.

Преди всичко дължа да кажа нѣколко думи относно залога, който се внася по наказателнитѣ заповѣди. Отъ актоветѣ, които се сѣставятъ, знаете, по закона за горитѣ и по други закони — не искамъ тукъ да ги цитирамъ — $\frac{3}{4}$ падатъ въ сѣдилищата. Тогава, когато практиката ни показва нагледно, че актоветѣ, които се сѣставятъ по наказателнитѣ заповѣди, сѣ въ повечето случаи изразъ на партийни отношения, сѣ сѣрѣдство за тормозъ, за насилие надъ политически противници, за получаване оставки на кметове, общински съветници и пр., вие сами си направете заключението, колко много отъ тия актове ще паднатъ предъ сѣдилищата, както и въ повечето случаи, ако не абсолютно въ всички случаи, тѣ сѣ падали предъ надлежния мирови сѣдия. Е добре, г. г. народни представители, тогава, когато ние имаме известната максима въ наказателното право, че по-добре е 10 души виновни да бѣдатъ оправдани, отколкото единъ несправедливо обвиненъ — осѣденъ, питамъ ви: кѣде е справедливостъта? Тогава, когато тия актове се сѣставятъ често пѣти не, а постоянно умишлено, нарочно срещу известни партийни деятели, срещу известни личности, само и само тѣ да бѣдатъ тормозени; когато при днешната жестока икономическа и стопанска криза се идва, посѣрѣдствомъ тия актове, посѣрѣдствомъ тия наказателни заповѣди, до положението да ти наложатъ съ десетки хиляди лева глоби, и ти, споредъ закона, да си принуденъ да платишъ залога предварително, кѣде е справедливостъта, питамъ азъ? И не е ли това едно голѣмо наказание по отношение личността, не е ли това една депресия, единъ тормозъ надъ българското гражданство? Кѣде е правиятъ редъ въ страната? Даже тогава, когато добросѣвѣстно се изпълняватъ законитѣ въ страната, и въ такъвъ случай имаме неправда, а тогава, когато тѣ недобросѣвѣстно се изпълняватъ — както е въ много случаи у насъ — смѣтайте каква е голѣма неправдата.

Азъ вѣрвамъ въ добросѣвѣстността на Народното събрание, азъ вѣрвамъ, че то ще погледне съ добро око на законопроекта, който цели да въдвори редъ въ страната, като бѣдатъ премахнати постановленията за предварителното внасяне залозитѣ и глобитѣ по актоветѣ и наказателнитѣ заповѣди. Азъ казахъ, че нѣмамъ нищо противъ, ако наказателнитѣ заповѣди се издаватъ отъ мировия сѣдия, но ние искаме да не се внася предварително залогътъ. Тогава, когато се установи, че лицето е виновно, нека то отговаря, когато има присѣда, влѣзла вече въ законна сила, или когато има наказателна заповѣдъ, сѣщо така влѣзла въ законна сила.

Г. г. народни представители! Обръщамъ ви вниманието, че ние искаме да не се издаватъ наказателнитѣ заповѣди отъ околийскитѣ началници, отъ градоначалницитѣ и отъ столичнитѣ участъкови началници, тѣй както е възприето по чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията. Ние искаме мировиятъ сѣдия да издава наказателни заповѣди съгласно чл. 665 и последующитѣ отъ закона за углавното сѣдопроизводство. Азъ не съмъ чулъ, па и въ пресата никога не е писано, че мировитѣ сѣдии сѣ злоупотѣблявали съ това право. И азъ ви обръщамъ вниманието на самата процедура и върху начина, по който се издаватъ наказателнитѣ заповѣди отъ мировия сѣдия и отъ околийския началникъ, отъ градоначалника и пр. Въ това отношение има една важна и сѣществена разлика и азъ искамъ да ви я посоча. Съ измѣнението на закона за углавното сѣдопроизводство презъ 1922 г., м. ноемврий, се целѣше да се дадатъ права на сѣдитѣ действително да урегулиратъ правоотношенията на хората и само тѣ, съ сѣбрани налице данни отъ администрацията и полицията, да издаватъ тия наказателни заповѣди. Азъ искамъ премах-

ване правото на околийскитѣ началници, на градоначалниците и пр. да издаватъ наказателни заповѣди, защото, както казахъ, има маса примѣри, които не искамъ да ви посочвамъ, на недобросъдѣстно процедиране отъ тѣхна страна, за да се тормозятъ българскитѣ граждани. Азъ мога, г. г. народни представители, да ви посоча, че спрямо много хора отъ селото на народния представителъ Никола Алексиевъ, напр., има издадени наказателни заповѣди за нѣколко дена и тѣ, за да ги обжалватъ, сѣ били принудени да внесатъ 140 хиляди лева залогъ. Азъ имамъ и други данни. Азъ лично сѣмъ констатиралъ, напр., че за да се назначи учителъ въ едно село и понеже не сѣмъ се съгласявали училищнитѣ настоятели за даденъ кандидатъ на единъ старши стражаръ,...

Н. Кемилевъ (д. сг): Да не искашъ тукъ да защищавашъ нѣкой твой клиентъ?

П. Миновъ (з. в): Кой?

Н. Кемилевъ (д. сг): Азъ знамъ за какво си се качилъ на трибуната! Сигурно имашъ нѣкой клиентъ, та искашъ да го защитишъ сега.

П. Миновъ (з. в): Азъ искамъ глобитъ да се внасятъ, когато наказателната заповѣдъ е влѣзла въ законна сила.

Н. Кемилевъ (д. сг): Единъ частенъ случай на твой клиентъ те е накаралъ да защищавашъ една несъстоятелна кауза. (Възражения отъ земледѣлцитѣ)

П. Миновъ (з. в): Азъ не сѣмъ защищавалъ частна кауза.

Н. Кемилевъ (д. сг): Трѣбва да съобщишъ колко пари си вземалъ за тая защита отъ клиента си.

П. Миновъ (з. в): Никога не сѣмъ билъ защитникъ въ подобно дѣло. Азъ Ви привеждамъ единъ примѣръ. Недейте говори така!

Отъ сговориститѣ: О-о-о!

Н. Кемилевъ (д. сг): Отъ единъ единиченъ случай си взелъ поводъ да говоришъ за туй.

П. Миновъ (з. в): Азъ не сѣмъ се явявалъ предъ мирови сѣдния по подобни дѣла. Това е инсинуация. Азъ предлагамъ анкета — приемате ли? — Азъ искамъ само да ви обърна вниманието, за да се проникнете отъ съзнанието, че се върши едно голѣмо беззаконие.

Н. Кемилевъ (д. сг): Има сѣдъ за това, па и нѣма защо да викашъ толкозъ много.

П. Миновъ (з. в): Моля Ви се, азъ сѣмъ принуденъ да викамъ, за да се разбере най-после, че онова, което става сега, е действително една система.

И така, за да натрапятъ на училищнитѣ настоятели въ с. Омарчево, Новогагорско, чужди и непознати кандидати за учители, сѣмъ имъ съставили по нѣколко акта и наказателни заповѣди за десетки хиляди лева.

Г. г. народни представители! Споредъ чл. 665 отъ закона за углавното сѣдопроизводство, мировиятъ сѣдия, за да издаде една наказателна заповѣдъ, трѣбва да има материалъ по дадено дѣло, т. е. актоветъ да сѣмъ съставени и доказателствата да сѣмъ събрани. Следъ като мировиятъ сѣдия се убеди, че известно лице е извършило нарушение, той има право да издаде наказателна заповѣдъ срещу това лице за задържане до 5 дни или да му наложи глоба до 500 л. Обръщамъ ви вниманието на тия цифри, затова защото иматъ грамадно значение. Значи, мировиятъ сѣдия по силата на чл. 665 има по-малки права, отколкото правата, които сѣмъ дадени на околийскитѣ началници по чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията. Тѣ иматъ право да съставятъ актове и да издаватъ наказателни заповѣди, безъ да иматъ нѣкакви данни, безъ да иматъ събрани доказателства, и глобитъ, които налагатъ, не сѣмъ до 500 л., каквото право има мировиятъ сѣдия, а до 2.000 л., а по нѣкои членове отъ наказателния законъ и до 3.000 л. Ето грамадната разлика между издаденитѣ отъ мировия сѣдия наказателни заповѣди и ония, които се издаватъ отъ околийскитѣ началници и градоначалникитѣ. Само това е достатъчно, г. г. народни представители, за да обърнете вне внимание и да се съгласите всички, че трѣбва да има еднаквостъ при приложението на двата закона. Отгледнакъ единъ сѣдия, който е поставенъ за да прилага закона, да може да налага глоби само до 500 л., а околийски-

ятъ началникъ и градоначалникътъ, администрацията и полицията, които сѣмъ длѣжни да даватъ материалъ на сѣдинитѣ, тѣ да могатъ да опредѣлятъ глоби надъ 500 л. — до 2.000 и до 3.000 л.? Виждате каква голѣма е разликата. Само това, както казахъ, е достатъчно, щото ние да се проникнемъ отъ необходимостта да се измѣни самиятъ законъ.

Г. г. народни представители! Азъ съобщихъ нѣколко случаи, отъ които се вижда, че съвършено незаконно, безъ всѣкакво основание сѣмъ съставяни наказателни заповѣди. Но даже ако вие претендирате, че околийскитѣ началници трѣбва да иматъ нѣкакви права по отношение издаването на наказателни заповѣди, азъ ви спирамъ вниманието само върху залога за наказателнитѣ заповѣди, издавани отъ околийскитѣ началници, че този залогъ трѣбва да бѣде премахнатъ на всѣка цена.

Г. г. народни представители! Азъ смѣтамъ, че тази мѣрка е твърде належаща и че вие ще я възприемете. Сега, когато слизамъ отъ трибуната, апелирамъ къмъ васъ добросъдѣстно да се проникнете всички отъ високото съзнание, че трѣбва да въдворимъ миръ и редъ въ страната, наистина да зацари въ България правовиятъ редъ и да премахнемъ всѣко беззаконие и насилие. (Ръкоплѣскания отъ земледѣлцитѣ и отъ други отъ лѣвицата)

Председателътъ: Има думата народниятъ представител г. Величко Кознички.

В. Кознички (нац. л): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Нека забележа, че представениятъ законопроектъ има единъ сѣщественъ дефектъ въ тази смисълъ, че сѣмъ единъ и сѣщи законъ се цели отмѣнението на посочени членове отъ закона за углавното сѣдопроизводство и отъ закона за администрацията и полицията. Това не трѣбва да се допуска. Въ случая бѣше необходимо внесителитѣ на законодателното предложение да внесатъ отдѣленъ законъ за отмѣнението на нѣкои членове на закона за углавното сѣдопроизводство и другъ отдѣленъ законъ за отмѣнението на нѣкои членове отъ закона за администрацията и полицията. Така, както е постѣпено въ случая, е съвършено неправилно. Има и нѣкои други случаи, даже и въ законодателни предложения на самото правителство кѣдето сѣмъ единъ законъ се измѣняватъ и поправятъ маса други закони. Тази неправилна практика не само на този Парламентъ, но и отъ по-рано, трѣбва да се изостави.

Колкото се касае до самия законопроектъ, ще кажа, ч той съдържа въ себе си нѣщо, което трѣбва да привлече вниманието на почитаемото народно представителство.

Самитѣ законодателни положения сѣмъ различни, но сѣмъ за единъ изпълнител на закона, които ще го изпълняватъ, както трѣбва, а нѣма да злоупотрѣбаватъ съ него. Тия постановления въ закона сѣмъ взети отъ чужбина. Тамъ администрацията и полицията сѣмъ далечъ отъ всѣкакви партийни и лични намѣсвания; строго изпълнителни, тѣ прилагатъ закона спрямо нарушителитѣ и събиратъ глобитѣ. Но трѣбва да правимъ разлика между административния или полицейския чиновникъ на Франция или Германия и нашия. Разликата е голѣма. Нашиятъ прави избори, той е представител на партията, той е личенъ представител на тогава и оногова и, благодарение на влияния, той често пѣти попада въ грѣшка. Това се особено чувствува отъ хората на опозицията, а не отъ властника, защото полицейскиятъ чиновникъ е отъ неговата партия и нѣма да отиде до прегрѣшения по отношение на него, но колкото се касае до опозиционера, полицейскиятъ чиновникъ може въ много случаи да злоупотрѣбва.

Та, искамъ да кажа, не е грѣшката въ закона. Мѣрката си е мѣрка. Тя е необходима, за да има властта респектъ. Но, при приложението на самия законъ, ние не стоимъ на надлежната висота и нѣмаме навсѣкѣде такива чиновници, които да прилагатъ закона както трѣбва. Какво по-хубаво отъ това, г-да, да дадете право на административната властъ да се чувствува като властъ и да наказва въ момента, когато трѣбва да накаже, да издаде наказателна заповѣдъ и да я приведе въ изпълнение? Всичко това е отлично. Всѣки ще предпочете по-скоро да му съставишъ актъ, да го поставишъ въ затвора, отколкото да му наложишъ глоба и да е задълженъ да я плати веднага. По съображения на дисциплина и уважение къмъ самата властъ въ тази страна такива мѣрки сѣмъ необходими и трѣбва да се прилагатъ. Но, за голѣмо съжаление, ние още не сме дозрѣли, за да можемъ правилно да изпълняваме такива хубави постановления на закона. Много злоупотрѣбления ставатъ. Властта трѣбва да вземе мѣрки срещу такива злоупотрѣбители чиновници, за да не се върши въ бѣдеще това.

И азъ мисля, че това, което се изнесе отъ уважаемия предшественикъ, ще се вземе подъ внимание отъ правителството и отъ надлежните органи, отъ които зависи това, да внушатъ на подведомственитъ си чиновници да изпълняватъ наредбитъ на закона, но не и да злоупотребяватъ съ тѣхъ. За всѣко едно такова злоупотребление, съобщено или донесено прямо или косвено, виновнитъ ще трѣбва да понесатъ своитѣ отговорности.

Г. г. народни представители! По принципъ азъ не съмъ противъ законопроекта. Въ него има нѣщо, което трѣбва да се уважи. И то е явно защо. Налагатъ съ наказателна заповѣдъ нѣкому глоба 2.000 л.; човѣкътъ внася глобата, обжалва наказателната заповѣдъ и се оправдава. Следъ това вече той ще поиска да му се върнатъ паритѣ отъ държавата. Самиятъ този фактъ на търсене и на връщане паритѣ създава едно затруднение — въ време, въ срѣдства и т. н. Ето защо правилното ще бѣде всѣки да си получи наказанието, когато наказателната заповѣдъ влѣзѣ въ законна сила. До влизането ѝ, обаче въ законна сила, не трѣбва да се иска глобата непременно да бѣде внесена. Тя ще се внесе и после, следъ два, следъ три, следъ петъ дена, следъ месецъ, следъ два месеца, следъ три месеца. Искайте му я тогава, за да могатъ да се отстранятъ поне отчасти сегашнитѣ злоупотребления. Това искане въ проекта трѣбва да се уважи — залогъ да се не взема. Азъ и тукъ ще кажа: ако нашата администрация и полиция бѣше като английската, французката, германската — отлично, ще се съгласа да си остане старото положение. Но понеже ние още не можемъ да се сравняваме съ тѣхъ, понеже сме много далечъ отъ тѣхъ и ще трѣбва още дълго време да мине докато дойдемъ до тѣхното разбиране, сега-засега нека този предварителенъ залогъ да се премахне.

Г. г. народни представители! Предварителенъ залогъ се иска не само по тия два закона. Ние имаме и другъ единъ законъ, по който се иска предварителенъ залогъ. Това е законътъ, по който се събиратъ мита върху имотитѣ, придобити по безвъзмезденъ начинъ. Както знаете, следъ смъртта на наследодателя, наследницитѣ подаватъ декларация за оставенитѣ наследствени имоти, и опредѣления данѣкъ за безвъзмездно придобиване имотитѣ държавниятъ бирникъ има право да го прибере веднага. Той има право да го прибере, но заинтересованитѣ наследници иматъ право въ срока, който се предвижда въ закона — двунедѣленъ срокъ — да обжалватъ постановлението и, ако вследствие на туй последва намаление на данѣка, внесенитѣ пари на държавния бирникъ трѣбва да се върнатъ обратно. И тамъ ставатъ голѣми неприятности. Въобщо, да се внасятъ пари на държавата и после да се искатъ обратно не е лесна работа, защото държавата не е частно лице, къмъ което можешъ да се отнесешъ, като му кажешъ: вчера ти брѣихъ 2.000 л., дай ми ги назадъ. Това е държава, тя ще ти каже: чакай, паритѣ ще ти се върнатъ; ще предплатимъ на бирника ако има, ще ти ги върне. Но може да се каже и друго: нѣма кредитъ, отъ кждето да се плати, и ще трѣбва да чакате. Въ всѣки случай, оплаквания противъ това разпореждане на фискалния законъ имаше доста навремето, но населението, народътъ вече привикна. Той си знае, че щомъ е получилъ постановление за облагане съ данѣкъ или за налагане на глоба по закона за облагане съ данѣкъ имотитѣ, придобити по безвъзмезденъ начинъ, ще трѣбва да си плати. И заради това вече азъ не чувамъ тукъ въ Парламента гласъ противъ това разпореждане на закона, което въ сжщностъ е много строго.

Но, г. г. народни представители, опредѣлянето на данѣка по този законъ става по едни строго опредѣлени правила, установени въ закона, и, следователно, не може да се партизанствува. Тамъ нѣма полицейски или административни органи въ тая смисълъ, както тукъ — които да прилагатъ наказателни заповѣди. Тамъ има таблица, по която ставатъ изчисленията, има и една оценка на имотитѣ, оставени отъ наследодателя, и нищо повече. Случаятъ, обаче, съ този законопроектъ, който сега разглеждаме, се различава отъ разгледания отъ менъ примѣръ въ този смисълъ, че административнитѣ чиновници, които съставятъ актоветѣ и издаватъ наказателнитѣ разпореждания, повечѣ грѣшатъ, отколкото другитѣ фискални органи.

Ето защо, г. г. народни представители, като намирамъ, че законопроектътъ е много добъръ, но че още не сме до тамъ дорасли да него, за да може поне отчасти да се отстранятъ известни грѣшки, които ставатъ при сегашното положение, ходатайствувамъ да се съгласите той да отиде въ комисията, кждето да стане само едно измѣнение — колкото се касае до внасянето на залога.

Председателътъ: Има думата народниятъ представителъ г. Христо Баралиевъ.

Х. Баралиевъ (с. д): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Предложението, внесено за измѣнение и допълнение на чл. чл. 668, 669, 670 и 672 отъ закона за углавното сждопроизводство и чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията, смѣтамъ, че трѣбва да бѣде гласувано единодушно отъ цѣлия Парламентъ. Навремето, когато се създаваше законътъ за администрацията и полицията, въ 1925 г., създаването на чл. чл. 71 и 72 се обосноваваше съ съображението да се дадатъ едни по-голѣми права на администрацията, за да може по такъвъ начинъ нейниятъ авторитетъ и престижъ въ страната да бѣдатъ засилени. Е добре, отъ 1925 г. досега минаха вече 5 години, въ продължение на които практиката ни даде обилни доказателства, че ние действително не сме дорасли за постановлението, изразени въ чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията. Има маса случаи, при които административни и полицейски органи обърнаха тия, на пръвъ погледъ добри постановления, въ едно срѣдство за тормозъ и преследване не само политическитѣ си противници, но и своитѣ лични противници. Въ това отношение, г. г. народни представители, фактитѣ, примѣритѣ сж толкова много, толкова франпантни и толкова очебийни и груби, че отъ всички трѣбва да се приеме единодушно, какво това положение ще трѣбва да бѣде измѣнено и че не бива повече да се търпи. Азъ ще помена само нѣкои отъ тѣхъ. Чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията сж прилагани като срѣдство да се отеме правото на събрания на политическитѣ противници. Такъвъ бѣше случаятъ въ гр. Пещера, кждето на членовѣтъ на Социалдемократическата партия, събрали се не на публично събрание, събрали се дори не на организационно събрание, но събрали се нѣколко души на едно съвѣщание помежду си, околийскиятъ началникъ имъ съставя актове и издава наказателни заповѣди за една сума въ размѣръ на 32.000 л. за туй, че тѣ сж се събрали, безъ да уведомятъ за това администрацията и полицията. Безспорно е, че тия наказателни заповѣди бѣха отмѣнени, когато дойдоха предъ мировия сждия, но съгласете се, че въ единъ моментъ на тежка икономическа и стопанска криза да се издаватъ срещу невинни лица наказателни заповѣди за глоба по 2.000 л. за всѣки, да си принуденъ да внесешъ една такава голѣма сума, каквато е сумата 32.000 л., да я депозираш като залогъ и да чакашъ решението, което може да дойде следъ 6 месеца, следъ година, а може би и следъ две години — това е единъ произволъ и едно беззаконие, което подронва правното чувство на нашия народъ и на нашето гражданство и което създава едни неприятни отношения между гражданитѣ, отъ една страна, и полицейскитѣ и административни органи, отъ друга страна, които неприязнени отношения не сж въ интересъ нито на държавата, нито на правораздаването. Такива наказателни заповѣди, издадени отъ околийски началници, за глобяване на политически противници има доста много. Азъ мога да ви посоча и други случаи. Идватъ въ Севлиево 10—15 души селяни, членове на Социалдемократическата партия, на околийско събрание; връщатъ се въ селото, кметътъ съставя актове, а околийскиятъ началникъ издава наказателна заповѣдъ да бѣдатъ глобени тѣзи 10—15 души съ по две хиляди лева, понеже участвуваха въ манифестация. Трѣбваше да се депозиратъ 30—40 хиляди лева, за да могатъ тѣзи наказателни заповѣди да се отмѣнятъ: тѣ бѣха обжалвани и отмѣнени, защото нѣмаше абсолютно никаква манифестация. Но тормозътъ, който се извърши надъ политически противници, постигна целта си.

Сжщо така наказателни заповѣди се издаватъ и за преследване на политически противници по закона за празничната и недѣлна почивка — за отваряне на дюкани въ празникъ, че не били пометени, че не били почистени и пр. А напоследъкъ се създава една особена практика съ поканитѣ да се явятъ ужъ провиненитѣ граждани въ участъка или въ околийското управление. Издава се покана: точно въ еди-колко-си часа да се явите въ полицейското управление или въ участъка. Щомъ не се явите точно на посочения часъ, веднага наказателната заповѣдъ е готова. Ако вие сте въ града, ще имате възможностъ да отидете въ участъка, но имайте предъ видъ, че такива покани се издаватъ въ селата и, като ви се връжи поканата днесъ, следъ три часа трѣбва да се явите въ полицейския участъкъ или полицейското управление, но вие нѣмате абсолютна никаква физическа възможностъ да отидете тамъ — и, ето, наказателната заповѣдъ за глоба отъ 2.000 л. готова.

С. Кърловъ (з. в): Съ аеропланъ трѣбва да отидешъ.

Х. Баралиевъ (с. д): Като резултатъ на тая практика, която съществува въ продължение на четири години, има

не десетки, не стотици, но хиляди случаи на злоупотребления, които се извършват от страна на административните и полицейски органи съгласно постановленията на чл. чл. 71 и 72 от закона за администрацията и полицията.

Азъ съмтамъ, че всички, безъ разлика на партии — защото не е въпросъ да се дразнимъ, да се тормозимъ, а да се създаде едно чувство на политическа и правна отговорност, да се създаде единъ редъ, една справедливост, едно спокойствие, една сигурност въ законната власт въ нашата страна, че тая законна власт нѣма да върши произволи, че тя нѣма да излиза отъ рамките на законитѣ, отъ правата и привилегиите, които ѝ се даватъ — азъ съмтамъ, казвамъ, че всички трѣбва да възприемемъ този законопроектъ, който се внася по частна инициатива.

За какво се касае въ случая? Пакъ да дадемъ пълна възможност на администрацията и полицията, когато се извършатъ известни нарушения било на избирателния законъ, било на закона за администрацията и полицията, било на закона за празничната и недѣлната почивка, да констатира тѣзи нарушения съ формални актове, но следъ като ги констатира съ такива актове, да нѣма право да издава наказателни заповѣди за глоба, а да прати тѣзи формални актове на мировия сѣдия и той да издаде наказателна заповѣдъ, която да бѣде врѣчена на нарушителя, като му се даде право да я обжалва, безъ да внася нужния залогъ. Ако следъ проверката, която ще направи мировиятъ сѣдия, се установи, че действително лицето е извършило, е консумирало нарушението и бѣде признато за виновно, тогава, като имаме вече една присѣда на мировия сѣдия, която е издадена следъ нужната проверка, съ нужната сериозностъ, съ нужното безпристрастие, ще може съ пълно право да се събере глобата. Но преди да бѣде проверено, дали действително лицето е извършило това нарушение, да го накарате да внася залогъ отъ 2.000 л. и да го тормозите, особено въ такива времена на финансова и парична криза, азъ мисля, че туй е съ нищо неоправдано и че никой нѣма интересъ — нито държавна, нито народно представителство, нито гражданство — да поддържа едно такова ненормално и неправомѣрно положение въ нашата страна.

Ето защо съмтамъ, че г. министърътъ на правосѣдието ще се съгласи съ тѣзи мисли и ще поддържа внесеното предложение за измѣнение на посоченитѣ членове отъ закона за углавното сѣдопроизводство, като се премахне постановлението да се внася залогъ и като се даде само на мировитѣ сѣдии правото да издаватъ наказателни заповѣди, а околийскитѣ началници да иматъ право само да съставятъ актове и да констатира съ тѣхъ нарушенията. По тоя начинъ ние ще избавимъ гражданството отъ произволи, а самитѣ органи на администрацията и полицията — отъ изкушението да вършатъ произволи. Съ това ние ще издигнемъ престижа на администрацията и полицията; който тъй много е нахвърненъ вследствие нашитѣ политически, партизански и граждански права, а ние всички, отъ тукъ и отъ тукъ. (Сочи лѣвицата и дѣсницата) имаме интересъ да повдигнемъ престижа на администрацията и полицията, за да може чувството на редъ, законностъ и справедливостъ да доминира въ нашата страна и да бѣде основенъ камѣкъ за единъ по-добъръ животъ.

М. Мотевъ (д. сг): Неизправнитѣ граждани на какво ще ги научишъ?

Председателъ: Има думата народниятъ представителъ г. Стоянъ Кърловъ.

С. Кърловъ (з. в): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Азъ съмъ единъ отъ вносителитѣ на това законодателно предложение. Когато взехъ думата при разискванията по законопроекта за общинитѣ, азъ изнесохъ маса факти и г. г. народнитѣ представители, които ги чува, просто се чудѣха. Още съ създаването на закона за администрацията и полицията, съ чиито чл. чл. 71 и 72 се дадоха голѣми права на околийскитѣ началници, започна да се злоупотребява съ този законъ и да се преследватъ всички, които не бѣха отъ управляващата партия. Никой не е защищавалъ и нѣма да защитава онзи, който е престѣпникъ, да не отговаря предъ законитѣ. Никой нѣма да отиде да защити престѣпникитѣ, затова защото престѣпникътъ трѣбва да се улови и да тоговаря предъ законитѣ. Но поради злоупотреблението съ постановления на посоченитѣ два члена отъ закона за администрацията и полицията се създаде едно страшно негодувание въ масата. Навсѣкжде околийскитѣ началници започнаха да превишаватъ своята властъ и да издаватъ наказателни заповѣди и за случаи, въ които нѣма абсолютно никакво престѣпление. А наказателнитѣ заповѣди,

издадени по силата на чл. 72 отъ закона за администрацията и полицията, за да се обжалватъ, трѣбва да бѣдатъ обезпечени предварително, съ което се принуждава този, когото искаме да преследваме, да отиде да търси пари отъ банка или другаде, за да може да обжалва наказателната заповѣдъ и впоследствие тя да бѣде отменена отъ мировия сѣдия.

Както знаете, при разглеждането на законопроекта за общинитѣ азъ изнесохъ нѣкои факти. Азъ ще изнеса още нѣколко факти — има хиляди такива. Ако искате, можете да ги проверите и ще видите, че въ всѣка околия тѣ сѣ твърде много.

Напр., околийскиятъ началникъ въ Враца въ единъ день само е съставилъ на Христо Георгиевъ, кметъ въ едно село отъ Врачанска околия, само затова, защото не е сговористъ, а е земеделецъ, осемъ акта — осемъ акта за единъ день — и сѣ били издадени петъ наказателни заповѣди пакъ въ единъ день: наказателна заповѣдъ № 562 отъ 16. VI. 1930 г., че не е изпълнилъ писмо № 16.964 отъ 21. XII. 1928 г., а той е постѣпилъ кметъ презъ м. май 1930 г. — наказателна заповѣдъ, че не е изпълнилъ нѣкакво писмо, пратено преди три години въ общината, когато той не е билъ кметъ! Наказателна заповѣдъ № 564 отъ 16. VI. 1930 г., съ която се глобява съ 300 л., защото сѣщиятъ не се е отписалъ отъ занаятието си земеделецъ и не се записалъ съ новото си занятие кметъ. Понеже придобилъ ново занятие кметъ, трѣбвало да се запише съ новото си занятие!

К. Николовъ (д. сг): Единъ пътъ говорихте по този въпросъ. Сега повтаряте.

С. Кърловъ (з. в): Сега нови факти изнасямъ. Итъкмо туй стана причина да внесемъ този законопроектъ — когато изнасяхъ тѣзи факти, г. Ради Василевъ каза: „Това не може да бѣде и не трѣбва да се търпи, и ако вие внесете едно законодателно предложение въ този смисълъ, да се отнеме възможността на който и да бѣде органъ на властта да злоупотребява съ своята служба, и азъ ще го подкрепя“. Даже нѣкои отъ васъ се обадиха — не помня, дали и Вие не бѣхте между тѣхъ — че ще подкрепите единъ такъвъ законопроектъ. — Съгласно наказателна заповѣдъ № 576, пакъ отъ сѣщата дата, е глобенъ пакъ съ 1.000 л. затова, че не е спазилъ § § 46 и 47 отъ правилника за адресната служба и не е представилъ списъкъ за умрѣлитѣ въ 15-дневенъ срокъ. Съ наказателна заповѣдъ № 570 отъ сѣщата дата е глобенъ съ 2.000 л. затова, че не е подалъ адресна карта за общината. Постѣпилъ кметъ преди единъ месецъ и не подалъ адресна карта за общината, и затова му налага 2.000 л. глоба! Съставятъ му сѣщо и актъ затова, че нѣмалъ модерна етажерка. Модерна етажерка въ село! За всички актове се издаватъ наказателни заповѣди и, по силата на чл. 72 отъ закона за администрацията и полицията, кметътъ, за да ги обжалва, трѣбва предварително да внесе сумата.

Сѣщо такива актове има съставени и сѣ издадени наказателни заповѣди въз основа на тѣхъ на Георги Ц. Мирасчийски, кметъ на с. Лилече; на Кръстю Ташевъ, кметъ на с. Руска Бѣла; на Тодоръ Цоловъ, кметъ на с. Долна Бешовица; на Иванъ Тодоровъ, кметъ на с. Краводеръ; на Никола Мариновъ, кметъ на с. Пудрие. Всички тѣзи глоби бѣха отменени отъ мировитѣ сѣдилища, защото явно се виждаше партизанската имъ тенденция.

Има и други случаи, които, ми се струва, г. Баралиевъ изнесе тукъ. Отиватъ хората отъ село въ градъ и ако дойде нѣкой да каже за тѣхъ, че сѣ отъ опозицията или че сѣ имали или не събрание, веднага дохождатъ джандари или детективи и имъ казватъ: „Идете, че ви викатъ въ околийското управление“. И въ околийското управление, макаръ че иматъ лични карти — каквито сѣ служачитѣ съ Василь Петковъ, отъ Крапецъ, Златъ Петковъ, отъ Крапецъ, Вѣлко Ивановъ Гарвански, бившъ народенъ представителъ, отъ с. Долна Кремена, и мнозина още — взематъ имъ личнитѣ карти, скѣсватъ ги и имъ съставятъ актове за това, че нѣмали лични карти, и издаватъ наказателни заповѣди за глобяването имъ. За да могатъ да бѣдатъ обжалвани тия наказателни заповѣди предъ мировитѣ сѣдии, трѣбва предварително глобитѣ по тѣхъ да бѣдатъ внесени. Така става не само въ нашия край; тия оплаквания сѣ вредъ.

Азъ съмтамъ, г. г. народни представители, че това нито е отъ полза за управляващата днесъ партия, нито ще бѣде отъ полза за партията, която ще управлява утре — ако и тя го върши — защото, ако по този начинъ се голяятъ и тормозятъ хората на политическитѣ убеждения, които не сѣ заедно съ тѣзи, които управляватъ, може да се създава само едно негодувание, което никого нѣма да ползува.

Азъ казахъ още въ началото: ние не сме за това, да не се преследватъ престъпниците — тѣ трѣбва да се преследватъ, тѣ трѣбва да отговарятъ за своитѣ престѣпления. Но при положението, че ние живѣемъ при едни особени нрави, че партизанството у насъ е забило дълбоки корени, че ние трѣбва да се мѣчимъ да го коренимъ постепенно-постепенно, нека тия работи да не ги вършимъ. Тогава, когато ще се намѣри нѣкой околийски началникъ да злоупотрѣби съ закона, да превии своята власт, нека да се даде възможностъ неговитѣ наказателни заповѣди да отидатъ въ сѣдилищата и последнитѣ — най-сетне никой не е загубилъ вѣра въ тѣхъ — ще кажатъ своята окончателна дума: ако лицето, за което е издадена наказателна заповѣдъ, е виновно, ще го накажатъ, ако не е виновно, ще го оправдаятъ.

Но днесъ, особено при тази страшна криза, въ която се намираме, при тази нѣмотия, въ която се намира цѣлиятъ български народъ, когато голѣма частъ отъ хората въ селата и градоветѣ нѣматъ пари за солъ и за газъ, положението ще се влоши още повече, когато ще дойде единъ органъ на полицията да злоупотрѣби съ своята власт, да тормози известенъ човѣкъ, който се намира въ положението, въ което се е намиралъ онзи кметъ отъ Ломска околия, за който по-рано говорѣхъ г. Андреевъ — че цѣла седмица е ходилъ да търси 4.000 л. и едва е могълъ да намѣри отъ тукъ отъ тамъ по 100 по 200 л., за да заплати глобата, та да може да обжалва наказателната заповѣдъ.

Ето защо и по тия съображения, че се намираме въ едно страшно икономическо положение и, отъ друга страна, че нашитѣ нрави, политически и партизански, сѣ лоши, трѣбва — и азъ смѣтамъ, че най-справедливо, и това се каза и отъ нѣкои господа отъ болшинството...

М. Мотевъ (д. сг): Щомъ нѣма пари да плаща глобитѣ, да не прави политика, а да си гледа работата.

С. Кърловъ (з. в): Щомъ искате да не прави политика, тогава вземете съ единъ законъ да отнемете правата на българскитѣ граждани да не се интересуватъ отъ политика. Кажете имъ: гледайте си плуга, гледайте си работилницата, нѣмате право да се занимавате съ политиката, съ положението на страната.

Н. Кемилевъ (д. сг): Г. Кърловъ знае тая практика отъ търновскитѣ събития — той ги организира. И туй е то тепегъозлукъ! Навѣрно отъ практиката при търновскитѣ събития знаешъ туй.

Г. Марковъ (з. в): А какви сѣ вашитѣ събития?

Н. Кемилевъ (д. сг): Какви сѣ? Кажи ги.

Г. Марковъ (з. в): Геройски!

Н. Кемилевъ (д. сг): Да, геройски, защото ние защитаваме държавата.

С. Кърловъ (з. в): Щомъ е така, тогава премахнете това право на органитѣ на администрацията и полицията, освободете хората отъ това положение да бждатъ тормозени.

Ето защо това законодателно предложение е тъкмо навременно и азъ моля да бжде гласувано отъ всички, защото ако вие днесъ тормозите вашитѣ противници, знайте, че утре сѣщото може да се приложи и спрямо васъ.

Н. Кемилевъ (д. сг): (Къмъ Г. Марковъ) Престъпникъ е този, който получава пари отъ странство и издава вестници.

Г. Марковъ (з. в): Да, престъпникъ е и този, който върши престѣпления спрямо народа си и спрямо държавата си.

Н. Кемилевъ (д. сг): Азъ съмъ защищавалъ народа, а ти си билъ винаги престъпникъ спрямо народа — неговитѣ най-свещени каузи си подривалъ.

Г. Марковъ (з. в): Кой?

Н. Кемилевъ (д. сг): Ти, дружбашъ, доброполець!

Г. Марковъ (з. в): Ти си престъпникъ тогава, щомъ говоришъ това.

Н. Кемилевъ (д. сг): Ти си престъпникъ, защото изковахте „Добро поле“. Да мълчишъ!

Г. Марковъ (з. в): Да ме извинявашъ, азъ нѣмамъ никаква връзка съ „Добро поле“!

Н. Кемилевъ (д. сг): Вашиятъ шефъ. Доброполци та кива!

Г. Марковъ (з. в): Да извинявашъ!

Н. Кемилевъ (д. сг): Ще те извиня азъ! Заслужавашъ извинение!...

Г. Марковъ (з. в): Съ „Добро поле“ нѣмамъ никаква връзка. Попитайте за това вашия приятель генералъ Русевъ какво ще ви каже. Той ще ви каже най-напредъ, че нѣма престѣпление на „Добро поле“. Има брошури за това.

Н. Кемилевъ (д. сг): Да, има геройство!

Г. Марковъ (з. в): Той ще ти каже.

Н. Кемилевъ (д. сг): И тамъ ако нѣма престѣпление, не зная къде има престѣпление спрямо българщината.

С. Кърловъ (з. в): Азъ не зная защо става тукъ тоя споръ. — Г. г. народни представители! Казахъ и отведе: този, който е извършилъ престѣпления, ще трѣбва да отговаря за своитѣ престѣпления, който и да бжде той — и отъ тая страна да бжде (Сочи лѣвицата), и отъ оная страна да бжде. (Сочи дѣсницата) Законитѣ трѣбва да бждатъ еднакви за всички. Всички престѣпници трѣбва да отговарятъ за своитѣ престѣпления, но не трѣбва да се извъртватъ, не трѣбва да се заобикалятъ законитѣ; не трѣбва, ако е нашъ, да заобиколимъ закона, а ако не е нашъ — да минемъ направо по закона. И създаването навремето постановленията на чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията бѣше съ единствената целъ да се тормозятъ противниците на управляващата партия. Ако вие ще тормозите противниците си отъ опозицията...

Н. Кемилевъ (д. сг): Отъ коя година е този законъ, г. Кърловъ? Не е ли отъ 1922 г., отъ ваше време?

Н. Стамболиевъ (з. в): Отъ 1925 г. е.

Н. Кемилевъ (д. сг): Отъ 1922 г. е.

С. Кърловъ (з. в): Никой не е вземалъ управлението на държавата съ нотариаленъ актъ. Такива нотариални актове не се даватъ и никому нѣма да се дадатъ. Знайте, че утре, когато дойдете на тая страна (Сочи лѣвицата), вие ще почувствувате силнитѣ удари на тия постановления на закона. Недейте поставя въпроса така, че да можете днесъ вие да тормозите, а утре да бждете тормозени пъкъ вие. Сами казвате, че сме изживѣли вече голѣма частъ отъ всички тия лоши работи, за които толкова много разпращате. Дайте поне отсега нататкъ видъ, че действително искате да отидемъ къмъ омиротворение на тая държава. Най-сетне отнемете възможността да бждатъ тормозени ваши противници, безъ да сѣ извършили каквото и да било престѣпление.

Ето защо азъ смѣтамъ, че внесеното предложение е твърде навременно. То даже бѣше подсказано отъ нѣкои измежду вашата срѣда — защото не могатъ да се търпятъ вече престѣпленията по служба на известни полицейски органи, които нарочно ги вършатъ, за да преследватъ и тормозятъ политическитѣ противници на правителството. (Ръкоплѣскания отъ лѣвицата)

Председателъ: Има думата народниятъ представителъ г. д-ръ Хараламби Орошаковъ.

Д-ръ Х. Орошаковъ (д): Г. г. народни представители! Мене ми се струва, че при обсъждането на тоя законопроектъ, внесенъ по частна инициатива, не трѣбва да се влага страсть. Преди всичко азъ искамъ да забележа, че съмъ принципиаленъ противникъ на инцидентното измѣнение на положения отъ основни закони въ страната. Такъвъ законъ, безспорно, е и законътъ за углавното сѣдопроизводство. Ако хвърлите, обаче, единъ погледъ върху онова, което се иска съ законопроекта, внесенъ по частна инициатива, ще ви направи впечатление, че се цели, както по закона за углавното сѣдопроизводство, така и по закона за администрацията и полицията, измѣнението на онова положение, което налага на всѣки единъ, който е билъ засегнатъ отъ ударитѣ на тия закони, да внесе предварителенъ залогъ, за да може да обжалва присѣдката, респективно наказателното постановление, издадено срещу него. Никакво друго измѣнение не се иска. Независимо

отъ това, вамъ ще спре вниманието и друго едно обстоятелство — че измѣнението засѣга една новела въ закона за углавното сѣдопроизводство отъ 1922 г.

Министъръ Г. Т. Данаиловъ: Тѣй, кажете имъ (Сочи земледѣлцитѣ) да чуятъ това. Тѣ ни биха тогава. (Възражения отъ земледѣлцитѣ) И за пръвъ пѣтъ, презъ 50-годишното сѣществуване на България, вие отнехте правото на българския гражданинъ да не може да бѣде задържанъ повече отъ 24 часа безъ постановление отъ сѣдебния следователъ и наредихте да може да бѣде задържанъ 14 дена. Когато азъ ви възразихъ на туй, вие ме бихте тукъ!

Г. Марковъ (з. в): А вие осемъ години си служите съ това.

Министъръ Г. Т. Данаиловъ: Много е правъ г. Орошаковъ.

П. Миновъ (з. в): Когато сте въ опозиция, искате известни измѣнения; когато дойдете на властъ, казвате: добре е, нѣма нужда отъ измѣнения!

Председателъ: (Звъни)

П. Миновъ (з. в): При това, г. министре, забележете, че тоя законъ, макаръ и да е отъ 1922 г., дава право само на мировитѣ сѣдии да издаватъ наказателни заповѣди, а не и на околийскитѣ началници.

Председателъ: (Звъни) Нѣмате думата, г. Миновъ! Достатъчно говорихте вие. Оставете оратора да говори. Г. Орошаковъ! Продължете.

Министъръ Г. Т. Данаиловъ: Ораторътъ много право ви каза. Законътъ за углавното сѣдопроизводство е голѣмъ законъ и, ако се внасятъ измѣнения, трѣбва да се внесатъ такива, които да го засѣгатъ изцѣло, въ неговата съвкупностъ, а не така инцидентно. (Възражения отъ земледѣлцитѣ)

Председателъ: (Звъни)

Д-ръ Х. Орошаковъ (д): Г. г. народни представители! Азъ спирамъ вашето внимание върху това обстоятелство, че измѣнението е отъ 1922 г., не за да очерта позицията, която ще взема по отношение законопроекта, който се обсъжда, но за да фиксирамъ и за да установя само фактитѣ.

Сѣщиятъ законопроектъ засѣга и другъ единъ законъ, който е отъ 1925 г. — тоя за администрацията и полицията.

Независимо отъ това, мене ми е известно — и на Васъ, г. министре, Ви е известно — че както съ единия законъ, така и съ другия се засегнаха и уредиха положения, които не за пръвъ пѣтъ въ нашата държава се уреждатъ. И въ западнитѣ демокрации сѣществуватъ полицейски закони, които даватъ възможностъ на полицейскитѣ органи да издаватъ наказателни распоредби. Но едно нѣщо, безспорно, тежи, и особено тежи тогава, когато наказателната заповѣдъ е издадена несправедливо или е издадена противозаконно — че се създава цензъ, за да може да се обжалва наказателната заповѣдъ, за да се дойде до присѣда отъ мировия сѣдия или въобще отъ сѣдебната властъ. Мене ми се струва, че всички ще се съгласите съ това, независимо отъ обстоятелството, казвамъ, че и на Западъ, въ други държави, сѣществва подобно положение. Азъ ще си позволя тукъ да употребя римската пословица: Quod licet Jovi non licet bovi — това, което е позволено на Юпитера, не е позволено на обикновения смъртенъ. Не искамъ да окачествявамъ, да сравнявамъ западнитѣ демокрации съ Юпитеръ, а насъ съ нѣщо по-долно, но ние знаемъ нашитѣ нрави. Това, което токущо каза г. Данаиловъ, то изхожда отъ българската срѣда: то е било преди 8—10 години, но това не значи, че утре или другиденъ нѣма да стане, или че не става сега.

Ето защо мене ми се струва, че целта на законопроекта не е да се прави безразборна, безогледна критика, но, ако е възможно, като се има предъ видъ опитътъ, да се предотвратятъ грѣшкитѣ, които сѣ ставали въ миналото.

Тукъ се каза, че съ законитѣ, измѣнението на които се иска, се партизанства. Азъ по този въпросъ нѣма да говоря, защото не желая да подчертавамъ факти, които сѣ всеизвестни. Партизанствувало се е въ миналото, партизанства се и днесъ. Навсѣкжде, кѣдето администрацията и полицията е призована да прилага единъ законъ и да

издаде една сентенция, една наказателна заповѣдъ, никой отъ тукъ намиращитѣ се нѣма да може добросъвестно да твърди, че законътъ по отношение на политическия противникъ ще бѣде така правилно приложенъ, както и по отношение на политическия приятелъ.

Но мене ме интересува другъ единъ въпросъ — не само този, който се изнесе тукъ отъ предговорившитѣ — мене ме интересува общо правилниятъ въпросъ: какъ може да се наложи едно наказание, безъ, по установенитѣ отъ законитѣ форми, да е била установена вината на лицето, което отговаря? Наказателната заповѣдъ не е присѣда, а е една превантивна мѣрка, която може да се сравни, напр., съ заповѣдта, която се издава и по граждански споръ въз основа особени положения, които сѣществуватъ въ други страни. Тукъ азъ ще ви обърна вниманието, г. г. народни представители, върху така наречената Mahnverfahren, която сѣществва въ Германия: издава се една заповѣдъ, която има превантивно, временно значение, додето се противопостави оня, който е засегнатъ съ заповѣдта, и положението се възстановява такова, каквото е било, за да си каже сѣдната авторитетната дума, и, отъ гледна точка на криминалната политика, смѣтате ли, уважаеми г. г. народни представители, мислите ли, г. министре, че е правилно да се отнема възможността на оня, който е обвиненъ въ известни нарушения, да се обърне къмъ сѣдната да иска правосѣдие? Вие ще ми отговорите: тая възможностъ не му е отнета, затуй защото, щомъ представи залогъ, ще отиде при естествения си сѣдия и той ще се произнесе. Но всѣки въ състояние ли е да представи този залогъ отъ 2.000 л.? 2.000 л. да се намѣрятъ днесъ — защото това е максималниятъ размѣръ на глобата, а се прибѣгва обикновено до него — това не е за всѣкого лесна работа.

Ето защо азъ моля г. министра да се съгласи и г. г. народнитѣ представители да приематъ, щото тоя законопроектъ да бѣде по принципъ приетъ и да отиде въ комисията. Тамъ той може да претърпи нѣкои измѣнения, защото азъ съмъ съгласенъ, че нѣкои отъ текстоветѣ му не сѣ правилно редактирани. Но да се съгласимъ върху едно — да се премахне нѣщо, което досега болшинството отъ народа ни, който е билъ засегнатъ отъ тия наказателни постановления, счита като една несправедливостъ.

П. Миновъ (з. в): Г. Орошаковъ! Имате една фактическа грѣшка. Администрацията и полицията иматъ право, по чл. 73 отъ закона за администрацията и полицията, да налагатъ глоба до 100 л. Това се възприема отъ насъ; измѣнение на това положение не желаемъ, нека си остане.

Д-ръ Х. Орошаковъ (д): Така.

Председателъ: Има думата г. министърътъ на правосѣдието.

Министъръ д-ръ К. Милановъ: Г. г. народни представители. Това законодателно предложение, внесено по частна инициатива, засѣга, както се каза вече тукъ, и закона за углавното сѣдопроизводство, и закона за администрацията и полицията. Длъженъ съмъ да заявя, че г. министър-председателътъ, отъ желание да се разгледа това законодателно предложение, да не се отлага, изяви съгласие да се разгледа въ негово отсъствие, обаче той ме натовари да заявя, че не може да се съгласи съ исканото измѣнение на чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията.

Длъженъ съмъ и азъ още отъ самото начало да кажа моето мнение по измѣненията, които се искатъ на нѣкои членове отъ закона за углавното сѣдопроизводство.

Азъ се радвамъ въ случая, че се повтаря моята практика, която не е отначало отъ менъ усвоена, а и въ миналото е била усвоена отъ Парламента, макаръ че онзи денъ бѣхъ осѣденъ, че съмъ внесълъ едно законодателно предложение, което засѣга едновременно закона за адвокатитѣ и търговския законъ, относително въпроса за възнаграждението, за хонорара на адвоката. Както виждате, една група народни представители сега сѣщо така намиратъ за целесѣобразно да внесатъ законодателно предложение за измѣнение на една и сѣща материя, която се засѣга едновременно отъ два различни закона. Азъ считамъ, че това е правилно и че не биваше да ми се прави упрѣкъ за туй отъ г. Миновъ, защото само по този начинъ може да се постигне едно унифициране на законитѣ у насъ и да се избѣгнатъ известни грѣшки и противоречия.

Водимъ отъ тѣзи съображения, г. г. народни представители, азъ усвоявамъ и мнението на г. д-ръ Орошаковъ, че не бива да се внасятъ голѣми измѣнения въ закони, които засѣгатъ материални и процесуални права.

Азъ съмъ ималъ случай и другъ пѣтъ да заявя, когато се разглеждаше законътъ за гражданското сѣдопроизвод-

ство — дължен съм да заявя и сега, че като дългогодишен адвокат съм чувствувал известни неудобства външното улично право, особено външната процедура, където се налагат колосални измънения, които трябва да се съгласуват със специалните закони, които отменяват процедурата, установена външния наказателен закон. Всички процесуални законоположения външните специални закони трябва да се координират със закона за уличното съдопроизводство. Често пъти ще видите фиксирани и други закони, външните се предвиждат наказателни клаузи и едновременно с това и процесуални, които противоречат на отъзи външната улична процедура. Ще видите външния специален закон елементи на престъпление, свършено различно отъзи външния наказателен закон, а се наказват еднакво, както отъ единия, тъй и отъ другия закон. Или външния специален закон се предвижда по-голямо наказание, а външния наказателен закон по-малко и пр. Ето защо, когато правим известни измънения външния закон за уличното производство, тъй трябва да се правят системно. Външния закон за уличното производство има много дефекти, практиката ги е доказала и трябва да се премахнат. Ние трябва да вървим към промени външното законодателство, защото много работи, които животът е изисквал и налагал външния, и сж били на мястото си и навременни, сега сж станали невъзможни. Ето отъ туй съображение най-напред изхождам азъ, за да не се съглася сж частични измънения външния закон за уличното съдопроизводство.

Г. г. народни представители! Нека бждем на чисто. Какво е външността предложението на г. Миновъ? Г. д-ръ Орошаковъ изпусна изъ предъ видъ едно главно искане. Тъ сж две. Първото е, да се отмени правото на околийския началникъ, на административните чиновници, визирани външ. 71 външния закон за администрацията и полицията, да издаватъ наказателна заповѣдъ. Второто главно искане е, да се отмени онова постановление външния закон за уличното съдопроизводство, споредъ което се иска отъ лицето, което остава недоволено отъ издадената заповѣдъ отъ околийския началникъ или отъ заповѣдта на мировия съдия, да представи залогъ, равенъ на глобата, за да може да обжалва заповѣдта. Това сж дветъ главни искания и въ връзка сж тѣхъ вървятъ всички други измънения, които се искатъ.

Г. Миновъ бърка като говори да се отмени правото на полицията да издава наказателна заповѣдъ и ми дава поводъ да се съмнявамъ външния казаното отъ него или отъ другъ външния за 140-тъ хиляди лева, събрани за депозитъ. Това се отнася къмъ чл. 73 отъ закона за администрацията и полицията. Външния членъ, г. г. народни представители, се предвиждатъ глоби отъ 20 до 100 л. и тѣ сж събираеми веднага. Това право полицията има. Нека се изясни този въпросъ. По чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията, полицията нѣма право да събира глоби, а само по чл. 73, измънението на който членъ членъ не се иска. По чл. 73 кметовѣтъ и околийскитъ началници иматъ право да налагатъ глоба отъ 20 до 100 л. и тя се събираема веднага, но пакъ подлежи на обжалване.

Б. Павловъ (д): Не. Тя е събираема, защото е необходима.

Министъръ д-ръ К. Милановъ: Ето текста на чл. 73. Външната алинея се казва, че полицейскитъ органи иматъ права да ги глобятъ отъ 20 до 100 л. Съншната алинея на този членъ се дава право веднага да се събира глобата, а съншната алинея се дава право да се обжалва по съншния редъ, както по чл. чл. 71 и 72.

Б. Павловъ (д): Прочетете текста да видимъ къде се обжалва.

Министъръ д-ръ К. Милановъ: Време ли е да искаме измънението на тия постановления отъ закона за уличното съдопроизводство? Азъ отхвърлямъ цялата критика по закона за уличното съдопроизводство, защото авторитъ на този законъ сж тукъ. (Сочи земледѣлцитъ) Той е отъ 6 ноември 1922 г., а законътъ за администрацията и полицията е отъ 1925 г., измъненъ външния презъ 1928 г. Не може да се прави на насъ упрекъ за всички този законъ тормозъ, за цялата тази законна репресия, за която говорѣше г. Миновъ, че не трябва да се допуска. Може да се говори, че нашитъ полицейски органи не сж дорасли да прилагатъ такова модерно законодателство, както говорѣха за това г. г. Орошаковъ, Кознички и др., обаче външния културни държави, напр. външния Швейцария, където има специални полицейски съдии, сжществуватъ това положение да се налагатъ глоби и веднага да се събиратъ. Даже даватъ право на полицията да съ-

бира безапелационно глоби външния размеръ. У насъ, при българската действителност, се дава право на обжалване. Срещу това право на обжалване тукъ не се роптае; иска се само, когато се обжалва, да не се взема предварително залогъ, равенъ на наложената глоба и да се предостави само на мировия съдия правото да издава наказателна заповѣдъ, а не както постановяватъ чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията, да иматъ това право и околийскитъ началници.

Г. г. народни представители! Азъ смѣтамъ, че е неумѣстно исканото измънение на закона за полицията, имайки предъ видъ западноевропейскитъ държави и имайки предъ видъ, че полицейската заповѣдъ веднага трябва да даде ефектъ, че трябва лицето, което е извършило известно нарушение, веднага да бжде наказано отъ полицията, защото пропусне ли се, минатъ ли години, ефектъ отъ това наказание вече се губи.

Х. Баралиевъ (с. д): (Външния нѣщо)

Министъръ д-ръ К. Милановъ: Г. Баралиевъ! Азъ Ви слушахъ и не Ви пресичахъ. Оставете ме да се изкажа.

С. Златевъ (з. в): Г. министре! 99% отъ обжалванитъ полицейски заповѣди се отменяватъ. Какво показва това? (Външния отъ сговориститъ)

Председателъ: (Звѣни)

Министъръ д-ръ К. Милановъ: Азъ обръщамъ вниманието ви на това, че българскитъ граждани не трябва да чакатъ само отъ Камарата да ги защитава. Тѣ иматъ на разположение наказателния законъ, и срещу всѣки чиновникъ, който е злоупотребилъ, да възбудятъ дѣло по чл. 431 отъ наказателния законъ и т. н. Нека се научатъ да се отнасятъ къмъ съдебнитъ органи, отъ които, слава Богу, сме що годе гарантирани. (Външния отъ земледѣлцитъ) (Глъчка) Правото на обжалване глобата не се отменя.

Н. Стамболиевъ (з. в): (Казва нѣщо)

Председателъ: (Звѣни) (Пререкания между Н. Стамболиевъ и министъръ д-ръ К. Милановъ) (Звѣни)

Министъръ д-ръ К. Милановъ: Г. г. народни представители! Каква вреда или полза ще има, ако отнемемъ правото на околийския началникъ да издава наказателни заповѣди, азъ смѣтамъ, че по това нѣма нужда да споримъ. За господата, които внасятъ предложението, не е толкова важно отмънението на въпроснитъ постановления отъ закона за администрацията и полицията, колкото отмънението на въпроснитъ постановления отъ закона за уличното съдопроизводство. Е добре, но споредъ уличното съдопроизводство дава се възможност на всѣки, който смѣта, че неправилно е глобенъ, че издадената заповѣдъ не почива на законни основания, че външния по сжщество е несправедлива, да отиде къмъ мировия съдия, който има неограниченото право, възъ основа на закона за уличното съдопроизводство, да отмени или потвърди издадената заповѣдъ.

Г. г. народни представители! Азъ се боя, че ако премахнемъ тѣзи две условия, предвидени външния закон за уличното съдопроизводство и външния закон за администрацията и полицията, ще се лишимъ отъ ефекта, който се гони да се постигне спрямо проходящи лица, нарушаващи законитъ и реда. Нѣма значение наложената глоба следъ 5—10 години; тя има значение, когато бжде наложена следъ седмъ дена отъ провинението, а ако лицето счита, че е неправилно глобено, може да внесе залогъ и да обжалва издадената заповѣдъ предъ мировия съдия, който е длъженъ външния късъ срокъ да разгледа дѣлото.

Ето защо заявявамъ, че по принципъ съмъ противъ това законодателно предложение и не мога да дамъ съгласието си за него. Народното представителство е свободно да го приеме или не, азъ, обаче, пакъ повтарямъ, не мога да се съглася сж едно законодателно предложение, сж което се иска частично измънение на тия два закони и обезсилване, унищожаване ефекта, който се гони чрезъ тѣхъ. (Ржкоплѣскания отъ сговориститъ)

С. Кърловъ (з. в): Когато дойдете утре тукъ (Сочи лѣвницата), тогава ще видимъ, какво ще приказвате.

И. Бояджийски (д. сг): Били сме тамъ.

М. Мотевъ (д. сг): (Къмъ С. Кърловъ) Та нали отъ тамъ (Сочи опозицията) сме дошли тукъ. (Сочи болшинството)

Председателът: (Звъни)

М. Мотевъ (д. сг): Щомъ нѣматъ пари, защо не изпълняватъ разпорежданията на законитѣ?

Г. Марковъ (з. в): И вие ще му ядете попарата, като дойдете на нашитѣ мѣста.

Отъ сговориститѣ: Де бѣхте навремето да мислите. Виждате, какъ тежи сега.

Н. Кемилевъ (д. сг): (Къмъ Г. Марковъ) Нѣма да ти дадемъ лъжица да бъркашъ попарата ти. Мина се то. Вие се заканвате, заканвайте се.

Г. Марковъ (з. в): Съ този законъ за администрацията и полицията смѣнихте всички общински кметове опозиционери.

Председателът: (Звъни) Ще се гласува.

Които приематъ на първо четене законопроекта за изменение и допълнение чл. чл. 668, 669, 970 и 672 отъ закона за углавното сѣдопроизводство и чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администрацията и полицията, моля, да вдигнатъ рѣка. Малцинство, Събранието не приема.

И. п. Янчевъ (з. в) и други: Болшинство е, г. председателю.

П. Миновъ (з. в): Една неправда не искате да поправите.

Отъ сговориститѣ: Явно меншенство е.

Г. Марковъ (з. в): Какъ да е малцинство!

Н. Кемилевъ (д. сг): 46 души гласуватъ. Единъ ви дадохъ дажба, защото знамъ, че ще се обадишъ. Не съмъ дружбащъ да лъжа.

Г. Марковъ (з. в): Гласуватъ 46 избраници на народа, а не на полицията. Това да се запомни и забележи.

Председателът: Съобщавамъ на Събранието, че е постѣпило отъ народнитѣ представители г. д-ръ Такевъ и д-ръ Пеневъ законодателно предложение, подписано отъ надлежното число народни представители, за увеличение вноското мито на дървения материалъ. (Вж. прил. Т I, № 75)

Пристъпямъ къмъ точка втора отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за възнаграждаване съ народни пенсии бившитѣ учители: **Жакъ Фарделъ, Даниелъ Бланшу и Алоисъ Бюнтеръ**, живущи въ гр. София. Моля г. докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ Н. Търкалановъ (д. сг): (Чете)

„ЗАКОНЪ“

за възнаграждаване съ народни пенсии бившитѣ учители: **Жакъ Фарделъ, Даниелъ Бланшу и Алоисъ Бюнтеръ**, живущи въ гр. София“.

Председателът: Които приематъ заглавието на законопроекта тѣй, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Н. Търкалановъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 1. Отпускатъ се на бившитѣ учители, швейцарски подданици: **Жакъ Фарделъ, Даниелъ Бланшу и Алоисъ Бюнтеръ**, живущи въ гр. София, по 3.000 л. месечно народна пенсия“.

Председателът: Които приематъ чл. 1 тѣй, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Н. Търкалановъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 2. Върху тѣзи пенсии добавъчно възнаграждение и процентно увеличение не се плаща“.

Председателът: Които приематъ чл. 2 тѣй, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема. (Пререкание между народнитѣ представители **Н. Кемилевъ** и **Т. Капитановъ**)

Пристъпваме къмъ трета точка отъ дневния редъ — второ четене на законопроекта за тълкувателенъ законъ къмъ чл. чл. 28, 32, 47 и 50 отъ закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза.

Моля г. докладчика да го докладва.

Замѣстникъ-докладчикъ П. Палиевъ (д. сг): (Чете)

„ТЪЛКУВАТЕЛЕНЪ ЗАКОНЪ“

къмъ чл. чл. 28, 32, 47 и 50 отъ закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза“.

Председателът: Които приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Замѣстникъ-докладчикъ П. Палиевъ (д. сг): (Чете)

„Членъ единственъ. Дава се тълкувание на чл. чл. 28, 32, 47 и 50 отъ закона за отчуждение на недвижими имоти за държавна и обществена полза, че щомъ собственикътъ на отчуждения имотъ е подписалъ административния актъ и получилъ сумата по административната оценка, безъ изрично да си е запазилъ въ самия актъ правото да обжалва тази оценка предъ окръжния сѣдъ, не може по-нататѣкъ да води никакво дѣло по цената на имотитѣ и ако сѣ били образувани такива дѣла, тѣ, както и издаденитѣ по тѣхъ опредѣления и изпълнителни листове, сѣ нищожни“.

Отзарана комисията зачеркна думитѣ: „и ако сѣ били образувани такива дѣла, тѣ, както и издаденитѣ по тѣхъ опредѣления и изпълнителни листове, сѣ нищожни“. Така щото този законъ нѣма да има обратна смисълъ.

Председателът: Които приематъ членъ единственъ така, както се докладва, а именно, като се зачерква пасажътъ: „И ако сѣ били образувани такива дѣла, тѣ, както и издаденитѣ по тѣхъ опредѣления и изпълнителни листове, сѣ нищожни“, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ — докладъ на прошектарната комисия.

Ще се докладватъ само ония прошения, по които има съгласието на Финансовото министерство или на респективния министъръ.

Има думата докладчикътъ г. **Илия Бояджийски**.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 75.

Докладчикъ И. Бояджийски (д. сг): **Мария Костова**, отъ гр. София, е подала молба, съ която иска да ѝ се отпусне народна пенсия или помощъ за заслуги на покойния и съпругъ по македонското възраждане. Преписката е ходила въ Дирекцията на държавнитѣ дългове, отъ кѣдето даватъ мнение, че на просителката следва да се отпусне еднократна помощъ 5.000 л. за заслуги на съпруга ѝ. Решението на комисията е въ сѣщия смисълъ.

Председателът: Които приематъ решението на прошектарната комисия . . .

Х. Баралиевъ (с. д): Нѣма кворумъ. Или има заседание, или нѣма заседание.

Министъръ В. Молловъ: Споредъ васъ има кворумъ само за известни прошения и пенсии, както бѣше вчера. Когато ви уйдисва, има кворумъ, когато не ви уйдисва — нѣма кворумъ.

Х. Баралиевъ (с. д): Вчера вие го направихте.

Председателът: Които приематъ решението на прошектарната комисия, да се отпусне на **Мария Костова** дѣжанка отъ гр. Солунъ, живуща въ София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 5.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Х. Баралиевъ (с. д): Явно малцинство. 25 души гласуватъ.

Председателът: Ще се докладва по списъкъ VII пореденъ № 155.

Докладчикъ И. Бояджийски (д. сг): **Димитъръ Брайковъ**, отъ гр. Карлово, е подалъ молба, съ която иска да му се отпусне помощъ за принесени на отечеството заслуги като доброволецъ въ Сръбско-българската война. Заявлението е ходило въ Дирекцията на държавнитѣ дългове, отъ кѣдето даватъ мнение, че би трѣбвало да му се отпусне еднократна помощъ 5.000 л. Комисията реши да му се отпуснатъ 5.000 л.

Председателът: Които приематъ решението на прошектарната комисия, да се отпусне на **Димитъръ Брайковъ**, отъ гр. Карлово, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 5.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

*) За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 53)

*) За текста на законопроекта, приетъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 50.

Ще се докладва по списък XI пореден № 6.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Стоян Стоилов Янчев, от с. Драгалевци, Софийска околия, е подал молба, с която иска да му се опрости стойността на повреден от него държавен конь. Случаят е такъв. Този войник си е отишъл в отпуск с държавен конь, но при връщането конят се подпилшил и си счупил единия крак. Военният съд го е осъдил да заплати коня. Представил е документ, че е беден. Заявлението е ходило в Министерството на финансите, откъдето дават мнение, че трябва да се удовлетвори молбата на тжителя. Решението на комисията е въ същия смисъл.

Министър В. Моллов: Как е ходил в отпуск с държавен конь — това е интересно. В отпуск не се ходи с държавни коне.

Председател: Които одобряват решението на прошектарната комисия, да се опрости на Стоян Стоилов Янчев, от с. Драгалевци, Софийска околия, сумата 9.660 л., стойност на повреден от него държавен конь, като войник-доброволец в Лейб-Гвардейския на Н. В. конен полк, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък XII пореден № 9.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Иван Недев Малака, от гр. Сливен, е подал молба, с която иска да му се опрости глобата, наложена му за нарушение закона за горит. Понеже просителът е беден, сега излежава наказанието си в Сливенския окръжен затвор.

Министър В. Моллов: Значи излежал е наказанието си, понеже заявлението е от 1928 г.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Да мине.

Министър В. Моллов: Колко е глобата?

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Глобата е 1.200 л.

Министър В. Моллов: Сигурно той е излежал наказанието си.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Нека мине.

Министър В. Моллов: То е лесно да мине, но въпросът е, че не може да мине. Ако е излежал тази глоба, тя е ликвидирана. Трябва да се върне заявлението в министерството, за да се види какво е станало с този човек.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Не може ли да се каже, че ако не е излежал, му се опрощава?

Министър В. Моллов: То е едно заявление, по което нѣма да знаем какво гласуваме. Заявлението е без обект и поради това трябва да се върне в министерството, за да се направи справка и да се види какво е.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Той казва, че ако не се отмени, ще лежи 1 година в затвора.

Министър В. Моллов: Заявлението е от 1928 г. Минало е повече от една година.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Ще лежи за тия пари.

Министър В. Моллов: Тукъ пише, че излежава наказанието си в Сливенския окръжен затвор, а сега се казва, че не го излежава. Въобще това не е доклад.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): (Чете) „Ако не изплатя глобата, което не можах да сторя“ . . .

Министър В. Моллов: Добре, но ето какво е напечатано: (Чете) „Да му се опрости наложената му глоба — колко, не се знае — с разни постановления по нарушение закона за горит, по които сега същият излежава наказанието си в Сливенския окръжен затвор“.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Той го е излежал.

Министър В. Моллов: Или е излежал, или не е излежал. Тукъ се говори за разни постановления, а ако има разни постановления, той може да бъде рецидивист. Тамъ е работата, че нищо ясно нѣма в решението на комисията.

Х. Баралиев (с. д): Да се върне заявлението в министерството.

Председател: Докладваното заявление ще се по-
върне в прошектарната комисия.

Ще се докладва по списък XII пореден № 37.

Докладчик И. Бояджийски (д. сг): Г. г. народни представители! Постъпило е заявление отъ Ставри Спировъ, жител отъ гр. София, с което иска да му се опрости глоба, наложена му за нарушение закона за хазартните и за развлъчение игри.

Заявлението е ходило в Министерството на финансите за мнение. Министерството на финансите е съгласно да му се опрости наложената му глоба 100.000 л.

Министър В. Моллов: Не се докладва напълно.

Председател: Искано ли е мнението на министерството?

Министър В. Моллов: Искано е мнение на министерството. — На лицето е наложена презъ 1925 г. глоба отъ 100.000 л., като директоръ на събирателното дружество „Граждански народен клуб“ в София, ул. „Арда“, поради невнасяне въ срокъ отъ 24 часа на таксата 10% върху разиграванитъ суми, въ полза на хазната. Впоследствие законътъ за хазартните и за развлъчение игри въ 1926 г. се изменява. Следъ неговото изменение деянието, по което му е била наложена глобата, не съставлява нарушение и окръжнитъ съдилища, а също и Върховниятъ касационенъ съдъ, по силата на чл. 2 алинея втора отъ наказателния законъ, отмениха всички постановления отъ подобенъ характеръ. И ако Върховниятъ касационенъ съдъ бѣше разгледалъ жалбата на молителя, щѣше да иска да приложи и по отношение на него чл. 2 на наказателния законъ. Но лицето не е поискало това. За всички лица, глобени по закона за хазартните игри, по силата на чл. 2 отъ наказателния законъ, следствие изменението на закона, глобитъ паднаха, останалъ е само този, който не се е отнесълъ до съдилищата. Постановлението е влѣзло въ законна сила следъ влизането въ сила на новия законъ, който е по-мекъ.

К. Манолов (зан): Има и другъ такъвъ случай. Единъ билъ глобенъ съ 10.000 л. затуй, че е закъснѣлъ съ 2 дена да внесе 2.000 л. въ държавното съкровище. Преписката е била пратена въ Министерството на финансите, обаче оттамъ е била върната безъ съгласие да му се опрости тая глоба.

Министър В. Моллов: Може случаят да е другъ.

К. Манолов (зан): Същиятъ случай е.

Министър В. Моллов: Ако е същиятъ случай, същото заключение ще се даде.

К. Манолов (зан): Закъснѣлъ е съ два дена.

Министър В. Моллов: Въпросътъ е, че тия постановления сѣ влѣзли въ сила при действието на новия законъ, който е по-мекъ.

К. Манолов (зан): Същиятъ е.

Министър В. Моллов: Ако е същиятъ, пратете ми заявлението.

К. Манолов (зан): Ще го пратя.

Председател: Съгласни ли сте съ решението на комисията, г. министре?

Министър В. Моллов: Да, колкото и да имамъ малки симпатии къмъ тая категория хора.

Председател: Които приематъ решението на комисията да се опрости на Ставри Спировъ, отъ гр. София, сумата 100.000 л., наложена му глоба за нарушение закона за хазартните и за развлъчение игри, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списък XXI пореден № 72. Има думата докладчикътъ г. Александъръ Хитриловъ.

Докладчик А. Хитрилов (д. сг): Г. г. народни представители! Постъпила е молба отъ Христо Ганчевъ, жител на гр. София, с която иска да му се опрости наложената му глоба за ненавременно внесенъ отъ него данъкъ върху занятието, удържанъ отъ заплатитъ на професоритъ и другитъ служещи при Софийския държавенъ университетъ, като контролоръ по отчетността, заведующъ касовата служба при ректората на същия университетъ презъ 1925 и 1926 г.

Преписката е пратена въ Министерството на финансите. Г. министърътъ, следъ основно проучване на въпроса, е далъ мнение, че е съгласенъ.

Ходатайствамъ да се опрости тази глоба отъ 18.488 л., тъй като не се касае за друго, освенъ за това, че този

отчетникъ ненавременно е внесълъ тѣзи суми, съставляващи удържки отъ заплатитѣ на чиновницитѣ при Университета. Той не е сторилъ това, защото по нареждане на ректора на Университета е изразходвалъ тѣзи суми за други нужди на Университета, тъй като по него време отъ Българската народна банка не сж могли да взематъ потребнитѣ пари, защото тя не е могла да осребри платежнитѣ заповѣди. Тази е причината за ненавременното внасяне на тия удържки. Следъ като тия суми сж внесени, безспорно е, че следва глобата, която му е наложена, да бжде опростена. Както казахъ, г. министърътъ на финанситѣ е съгласенъ за опрощаването на тази глоба.

Председателътъ: Които одобряватъ решението на прошетарната комисија да се опрости на Христо Ганчевъ, контролоръ по отчетността, заведующъ касовата служба при Държавния университетъ, въ София, сумата 18.488 л., наложена му глоба за ненавременно внесень отъ него данъкъ върху занятието на професоритѣ и другитѣ служещи при сѣщия Университетъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ XXI пореденъ № 75. (Председателското мѣсто се заема отъ подпредседателя В. Димчевъ)

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Управителниятъ съветъ на водния синдикатъ „Асенова крепост“, гр. Станимака, е подалъ молба до Народното събрание, съ която иска да му се отстъпи за помѣщение държавната къща въ гр. Станимака, бивша собственост на емигранта грѣкъ Димитъръ К. Мардовъ, нахождяща се на ул. „Захари Стояновъ“ № 6. Тази къща е необходима за нуждитѣ на водния синдикатъ, за канцеларии, работилници и пр. Трѣбва да се знае, че сѣщата къща не е използвана отъ държавата абсолютно за нищо, седи необитаема и сега е подложена на разрушение.

Министъръ В. Молловъ: Трѣбва законъ, а не решение на прошетарната комисија. Моля да се повърне преписката въ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Ходила е тамъ.

Министъръ В. Молловъ: Министерството трѣбва да внесе законъ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Това заявление се връща въ комисията, за да го препрати въ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти за изготвяне законопроекта по това искане.

Ще се докладва по списъкъ XXI, пореденъ № 73.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Строителниятъ комитетъ при православното благотворително братство „Милосърдие“, отъ гр. Самоковъ, иска да му се отпусне дървенъ материалъ за довършване започнатия „Домъ на човѣщината“. Преписката е ходила въ Министерството на земледѣлието, отъ кждето сж дали благоприятно мнение. Преписката е ходила и въ Министерството на финанситѣ. Г. министърътъ на финанситѣ отговаря: „Предъ видъ затрудненото положение на държавното съкровище да не се дава помощъ, а по законодателенъ редъ да се поиска отпущането на дървенъ строителенъ материалъ по тарифни цени“. Прошетарната комисија е решила да се отпуснатъ 300 кубически метра строителенъ материалъ отъ държавната гора „Чамъ-кория“ по тарифни цени.

Н. Пждаревъ (д. сг): Все по тарифни цени се отпуска материалъ, ама фасониранъ.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): По-рано имаше практика да се отпуска дървенъ материалъ безплатно. Тази практика се измѣни въ последствие и прошетарната комисија възприе да не отпуска безплатно материалъ на културно-просвѣтни дружества, читалища и пр. Това дружество се обръща съ молба къмъ Народното събрание, въ която казва: „Ние сме съгласни да заплатимъ тарифнитѣ такси“.

Н. Пждаревъ (д. сг): Това е противъ новата система на Министерството на земледѣлието за стопанисване на горитѣ. Ще пуснете пакъ търговцитѣ вътре въ гората. Това не е частна експлоатация.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Държавата ще имъ даде материалъ по опредѣлена тарифна цена.

Н. Пждаревъ (д. сг): Тѣ не искатъ фасониранъ материалъ.

Д-ръ Й. Пеневъ (д. сг): Държавата не продава фасониранъ материалъ, а грубъ материалъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Ще имъ се опредѣли сѣчище.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Ще имъ се дадатъ маркирани дървета.

Н. Пждаревъ (д. сг): Значи тѣ ще идатъ да ги сѣкатъ. Не може това. Анархията въ горитѣ трѣбва да премахнемъ.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Министерството е дало съгласието си.

Н. Пждаревъ (д. сг): Кога е дало съгласието си?

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): На 8 май 1930 г.

Д. Зографски (з. в): При другъ министъръ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Нова система за експлоатацията на горитѣ има: да не влиза търговецътъ съ манара си въ гората, а лесничейството.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Стопанската експлоатация, за която говори г. Пждаревъ, нѣма нищо общо съ това. Стопанската експлоатация преследва съвсемъ други цели — да се плаща на населението работната рѣка и дървениятъ материалъ да се дава пакъ на населението, за да извлича облаги отъ него. Това е стопанската експлоатация.

Н. Пждаревъ (д. сг): Щомъ е по тарифни цени, какво ще разрешава Народното събрание, бе джанъмъ? Ако иматъ право да купуватъ по тарифни цени, ще отидатъ да си купятъ. Защо вървите по тия пѣтища?

Министъръ В. Молловъ: Да се върне за проучване.

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): Дали ще го изпълнятъ, то е другъ въпросъ.

Н. Пждаревъ (д. сг): Оставете горитѣ.

Министъръ В. Молловъ: Има ли нужда отъ решение на Народното събрание, щомъ се дава материалътъ по тарифни цени?

Докладчикъ А. Хитриловъ (д. сг): По закона за горитѣ, мисля, не може да се отпуща на всѣкиго по тарифни цени. На такива цени се отпуща материалъ само на мѣстното население и горскитѣ кооперации.

Министъръ В. Молловъ: Може ли да се отмѣни законътъ за горитѣ съ решение на Народното събрание?

Н. Пждаревъ (д. сг): Трѣбва Народното събрание да престане да раздава дървенъ материалъ и да унищожава горитѣ. Оставете експлоатацията на горитѣ да я уреди Министерството на земледѣлието.

И. Бояджийски (д. сг): Г. Пждаревъ! Отпуска се на населението по 10—15 кубика на човѣкъ по тарифни цени, както и на кооперациитѣ. Сѣщо и на това дружество ще се отпусне материалъ по тарифни цени.

Н. Пждаревъ (д. сг): Какво се бъркате въ тия работи?

Министъръ В. Молловъ: Да се върне прошенieto въ Министерството на земледѣлието, за да се проучи.

Председателстващъ В. Димчевъ: Който е съгласенъ да се върне прошенieto въ Министерството на земледѣлието за ново проучване, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XIII пореденъ № 94.

Докладчикъ И. Бояджийски (д. сг): Петъръ А. Вранчевъ, отъ гр. Пещера, живущъ въ гр. София, моли да му се опростятъ данъци, понеже нѣма срѣдства да ги изплати. Заявлението е ходило въ данъчното управление и Министерството на финанситѣ е съгласно да се опрости следниятъ дължимъ данъкъ отъ просителя къмъ IV Пешерски данъченъ бирникъ: воененъ данъкъ за 1922/23—1927/28 ф. г. — 1.890 л., глоба за закъснение — 180 л. и общинска пѣтна тегиба за 1922/23 г. — 800 л. или всичко 2.870 л. Прошетарната комисија е решила да се опрости на просителя дължимиятъ данъкъ.

Х. Баралиевъ (с. д.): Какъв е този доклад? Нищо не се чува. Може ли така? Ще докладвате високо, ясно и разбрано, всичко да се чуе, да се знае какво се гласува. Какви сж тия работи?

Докладчикъ И. Бояджийски (д. сг): Излишно вдигате гюрултия. Докладвамъ по списъкъ XIII пореденъ № 94. Опрошава се на единъ недъжавъ и малоуменъ човѣкъ да въжъ 2.870 л. Министерството на финанситѣ е съгласно.

Х. Баралиевъ (с. д.): Тѣй кажи, да чуемъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Който е съгласенъ съ решението на комисията да се опрости на Петъръ А. Вранчевъ, отъ гр. Пещера, живущъ въ гр. София, следниятъ дължимъ данѣкъ къмъ IV Пещерски данѣченъ бирникъ: воененъ данѣкъ за 1922/23—1927/28 ф. г. — 1.890 л., глоба за закъснение — 180 л. и общинска пѣтна тегоба за 1922/23 г. — 800 л. или всичко 2.870 л., моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XVIII пореденъ № 32.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Матилда К. Маханъ, отъ гр. София, моли да ѝ се отпусне народна пенсия или помощъ. Тя е съпруга на Карлъ Маханъ, който има заслуги въ музикално-просвѣтното дѣло на България. Той е билъ дългогодишенъ учителъ по музика и е издалъ маса литература по музика. Просителката, която е негова съпруга, е доста възрастна, останала безъ всѣкакви срдства за издържане и моли да ѝ се отпусне еднократна помощъ. Преписката е ходила въ Министерството на просвѣщенieto, което е дало съгласието си.

Комисията е отпуснала на просителката еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 20.000 л. и моли Народното събрание да уважи нейното решение.

Министъръ В. Молловъ: Има ли съгласие отъ Министерството на финанситѣ?

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Има съгласие отъ Министерството на просвѣщенieto. Приложени сж документи отъ които се вижда, че Карлъ Маханъ е билъ дългогодишенъ учителъ въ Шуменъ, Силистра и други градове.

Министъръ В. Молловъ: Всички сж заслужили на държавата!

Докладчикъ С. Пейчевъ (з. в): Министерството на просвѣтата е дало съгласието си. Билъ е дългогодишенъ учителъ и пр.

Министъръ В. Молловъ: Министерството на просвѣтата има специаленъ фондъ за такива случаи. Нѣмамъ нищо противъ да ладе то отъ този специаленъ фондъ, защото азъ нѣмамъ възможностъ да дамъ отъ държавнитѣ дългове.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Ще се гласува.

Който е съгласенъ съ решението на комисията, като се отпусне помощта по бюджета на Министерството на просвѣтата, моля, да вдигне рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XX пореденъ № 23.

Докладчикъ С. Пейчевъ (з. в): Молба отъ Калчо И. Кюмровъ, отъ с. Божанци, Габровско, съ която иска да му се опрости сумата 11.980 л., дължима на държавното съкровище за правоѣкуване на дъщеря му Надежда въ Ловченската държавна болница.

Министерството на финанситѣ е дало съгласие да се опрости половината отъ тази сума, а останалата частъ да се плаща въ разстояние на 5 години.

Комисията реши да се опрости цѣлата сума 11.980 л.

Н. Топаловъ (д. сг): Има ли свидетелство за бедностъ?

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Да.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Който приема решението на комисията, моля, да вдигне рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ XX пореденъ № 24.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Йорданъ Диковъ, отъ с. Млѣкарево, Новоагорско, моли да му се опрости сумата 25.265 л., заедно съ лихвитѣ и разноситѣ, дължима за ѣкуване на дъщеря му Сѣба Йорданова въ Карлуков-

ския приютъ за душевно болни. Сумата се дължи по изпълнителни листове № 1638/1926 г., № 1786/1927 г., № 331/1928 г., № 1197 и № 2151/1929 г.

Министерството на финанситѣ е дало мнение да се опрости само половината отъ дължимата сума, а за останалата частъ да му се даде разсрочка петъ години, и комисията е взела решение въ този смисълъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Който е съгласенъ съ решението на комисията, моля, да вдигне рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XXII пореденъ № 18.

Докладчикъ С. Пѣйчевъ (з. в): Жителтъ на с. Крамолинъ, Севлиево, Василъ Драгановъ, моли да му се отпусне помощъ за безследно изчезнали му синъ презъ събитията въ 1925 г.

Министерството на финанситѣ е съгласно.

Комисията реши да му се отпусне една сума отъ 30.000 л.

Министъръ В. Молловъ: Съгласието не е дадено. Директорътъ на държавнитѣ дългове пише, че „би могло да бѣде подпомогнатъ“. Това не е съгласие на министра, а Вие казвате така, като-че-ли азъ съмъ се съгласилъ за сумата.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Недѣлчо Топаловъ.

Н. Топаловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Заведете се практика, когато се касае за подпомагане на пострадали презъ събитията въ 1925 г., това да става съ законъ. Както знаете, на онѣзи, които пострадаха, съ специаленъ законъ се дадохъ помощи и пенсии. Случаятъ, който ни занимава, е подобенъ. Ако възприемемъ решението на комисията, ще бждемъ отрупани съ заявления. Затова по-добре е ако Министерството на финанситѣ внесе едно общо законодателно предложение за всички такива случаи. По-право ще бжде да се съобразимъ съ онази практика, която създадохме въ миналото. Ако усвоимъ нова практика, да решаваме за всѣки отдѣленъ случай, ще имаме още стотини заявления и на едни ще отпустнемъ, на други ще откажемъ, и ще бждемъ несправедливи. Затова моля да не се уважава това заявление, а да се изпрати въ Министерството на финанситѣ, което да предложи съ специаленъ законъ да се дадатъ помощи за всички изчезнали, ако трѣбва да се дадатъ, а не да става това съ решение на комисията.

Министъръ В. Молловъ: Азъ приемамъ това предложение, защото има още много такива случаи.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Георги Марковъ.

Г. Марковъ (з. в): Г. г. народни представители! Вземамъ думата по този случай, за да подчертая, че на сжщото основание, което изтъкна преждеговорившиятъ, азъ преди една година, по поводъ на единъ подобенъ случай, помолехъ правителството да не изоставя пострадалиятъ отъ събитията, защото семействата, които страдатъ, абсолютно съ нищо не сж виновни. Ако има вина у нѣкой членъ на едно семейство, какво е виновно осиротѣлото семейство? Апельтъ, който се отправя сега отъ единъ членъ на болшинството, е много закъснѣлъ. Най-после правителството е длъжно да погледне и къмъ онѣзи, които пострадаха презъ време на събитията, като внесе сега законъ да имъ се даде помощъ. Но азъ се съмнявамъ, че ще го внесе, защото има внесено такова предложение, но не се поставя на дневенъ редъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Иванъ п. Янчевъ.

И. п. Янчевъ (з. в): Г. г. народни представители! Азъ мисля, че комисията е имала предъ видъ материалното положение на това семейство, което иска тая помощъ и е разрешила въпроса утвърдително. Министерството на финанситѣ нѣма нищо противъ. То изрично не е отказало, значи, косвено си дава съгласието. Азъ мисля, че за едно такова голѣмо страдание на едно семейство, изгубило единъ работоспособенъ синъ, една малка помощъ не е нищо за държавата. Ето защо азъ ще ви моля да се съгласите да бжде отпустната тая помощъ. По-нататѣкъ, ако се внесе нѣкой общо предложение за всички, и то ще бжде прието.

Министъръ В. Молловъ: Нека преписката да се изпрати въ Министерството на финанситѣ.

И. п. Янчевъ (з.в): Сумата е малка, г. министре.

Н. Пждаревъ (д.сг): Нека прощението се изпрати въ Министерството на финанситъ.

Г. Драгневъ (з.в): Да се гласува решението на комисията.

Председателстващъ В. Димчевъ: Предложението, съ което се иска връщане на известно заявление въ комисията, се гласува най-напредъ, а следъ туй се гласува решението на комисията.

Който сжъ съгласни съ предложението на г. министра, да се върне прощението въ комисията, за да се иска мнението на Министерството на финанситъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

И. п. Янчевъ (з.в): Явно меншество.

Докладчикъ С. Пйчевъ (з.в): Нѣма заявления отъ такъвъ характеръ, които прошетарната комисия да не е изпращала въ Министерството на финанситъ, за да се иска мнението му. И въ случая имаме мнението на Министерството на финанситъ.

Министъръ В. Молловъ: Нѣмате решение, нѣмате мнение, нѣмате нищо, защото не е дошло при министра. Има нарушение на реда.

И. п. Янчевъ (з.в): Меншество е, г. председателю.

Председателстващъ В. Димчевъ: Оспорва се вотътъ. Ще гласуваме повторно. Който сжъ съгласни съ предложението на г. министра на финанситъ, да се върне прощението въ комисията, за да се иска мнението на Министерството на финанситъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

И. п. Янчевъ (з.в): Имаме практика да се гласуватъ най-напредъ предложенията на комисията.

Н. Аретовъ (д.сг): Нѣмаше нужда да се гласува. Имаме практика такива прошения да се връщатъ по реда си.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата докладчикътъ г. Георги Юртовъ.

Ще се докладва по списъкъ XXII пореденъ № 210.

Докладчикъ Г. Юртовъ (нац. л): Наследникътъ на починалия Борисъ Павловичъ, отъ гр. София, съ подали заявление и искатъ да имъ се опрости мито на сума 1.500 л. На името на бащата е дошълъ нѣкакъвъ колетъ, който семейството не го е получило. Митницата го е получила, продала го е и имъ е турила една глоба отъ 1.500 л. Министерството на финанситъ е съгласно да се опрости тая сума 1.500 л. Комисията реши сжщото.

Председателстващъ В. Димчевъ: Който сжъ съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се опростятъ митнитъ и други берии на сума 1.500 л. на наследникътъ на покойния Борисъ Павловичъ, отъ гр. София, за пристигналия отъ странство презъ Софийската митница колетъ № 4.674 на името на сжщия, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ пореденъ № 213.

Докладчикъ Г. Юртовъ (нац. л): На 14 априлъ 1928 г. когато стана землетресението въ Борисовградъ, сждебниятъ кандидатъ Иванъ Атанасовъ Спасовъ бива убитъ отъ срутената имъ кжща. Покойникътъ е учителствувалъ въ Добруджа. Оставилъ е жена вдовица, съ две малолѣтни деца. Право на пенсия нѣматъ. Атанаска Иванова Спасова, вдовица на покойния, е подала молба да ѝ се отпусне помощъ.

Комисията взе решение да се отпусне на Атанаска Иванова Спасова, отъ гр. Борисовградъ, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 15.000 л. Министерството на финанситъ е дало съгласието си.

Председателстващъ В. Димчевъ: Който сжъ съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се отпусне на Атанаска Иванова Спасова, отъ гр. Борисовградъ, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 15.000 л., моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ пореденъ № 213.

Докладчикъ Г. Юртовъ (нац. л): Дечко Р. Ханджиевъ, отъ гр. София, моли да му се опрости сумата 800 л., съ която

е билъ начетенъ синатъ му Руси Д. Ханджиевъ, като бившъ магазинеръ при Кулелибургската митница презъ 1918 г. Министърътъ на финанситъ е далъ съгласието си.

Председателстващъ В. Димчевъ: Който сжъ съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се опрости на Дечко Р. Ханджиевъ, отъ гр. София, сумата 800 л., съ която е начетенъ покойникътъ му синъ Руси Д. Ханджиевъ, като бившъ магазинеръ при Кулелибургската митница презъ 1918 г., съ постановления № № 4050 и 4172/1923 г., за липса на стоки, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Иванъ Кирпиковъ.

Ще се докладва по списъкъ XII пореденъ № 15.

Докладчикъ И. Кирпиковъ (д.сг): Общинскиятъ съветъ, съвмѣстно съ училищното настоятелство на с. Кочашъ, Свиленградска околия, молятъ да се отстъпи на училищното настоятелство безстопанствената, а следъ това станала държавна, воденица съ два камъка на р. Арда. Взето е съгласието на Министерството на земледѣлието. Отъ събранитъ сведения се оказва, че тая община има 9 села, отъ които само въ 3 има училища, кждето се събиратъ ученицитъ отъ всички села.

Комисията реши да се отстъпи даромъ на училищното настоятелство въ с. Кочашъ, Свиленградска околия, държавната воденица на р. Арда, отъ два камъка, бивше притежание на Ибрямъ Изетъ Баевъ, за издръжка на училището въ сжщото село.

При това имамъ да добавя, че тая воденица е била отнесена два пѣти и е останалъ отъ нея само оджакътъ, Моля Народното събрание да се съгласи съ решението на комисията.

Министъръ В. Молловъ: Ние решихме по-рано отстъпвания на държавни имоти да ставатъ съ законъ отъ министерството.

Докладчикъ И. Кирпиковъ (д.сг): Поправяли сжъ я два пѣти.

Министъръ В. Молловъ: Това отстъпване, заедно съ другитъ, ще стане съ законъ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има предложение отъ г. министра на финанситъ прощението да се върне въ комисията, за да се иска отстъпването да стане съ законъ. Който сжъ съгласни съ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XXI пореденъ № 19.

Докладчикъ И. Кирпиковъ (д.сг): На Василь Ивановъ Петковъ, отъ с. Телишъ, Луковитска околия, съ постановление № 35 отъ 1 май 1928 г. е наложена глоба въ размѣръ 26.276.80 л. за недоимъкъ на 119 кгр. тютюнъ, която глоба, понеже е беденъ, несъстоятеленъ — представенъ е актъ за несъстоятелностъ — е замѣнена съ 1 година затворъ. На 22 февруарий миналата година той е влѣзълъ въ затвора. Ако глобата му бѣше опростена своевременно, той нѣмаше да отиде въ затвора. Понеже задържането му може да е отложено поради туй, че прошетарната комисия се е съгласила да ходатайствува предъ Народното събрание за опрощаване наложената му глоба, затуй азъ смѣтамъ, че ще бжде добре Народното събрание да приеме решението на комисията, да му се опрости остатъкътъ отъ наказанието, ако има още да излежава такова.

Г. Петровъ (нац. л): Това не може да бжде! Какъ ще го извадишъ отъ затвора съ решение на Народното събрание!

Министъръ В. Молловъ: Преписката ще се върне въ министерството.

Г. Петровъ (нац. л): Вижъ, така разбирамъ — да се върне въ министерството.

Председателстващъ В. Димчевъ: Г. министърътъ на финанситъ предлага заявлението да се върне въ министерството. Който е съгласенъ съ това предложение, моля, да вдигне ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XI пореденъ № 13.

Докладчикъ И. Кирпиковъ (д.сг): Иванъ Ил. Вавиловъ, руски бѣжанецъ, живущъ въ гр. Варна, билъ представителъ на фирмата „Унионъ Руссъ“, която търгувала въ Цариградъ. Фирмата е ликвидирала и той останалъ задлъженъ съ 11.960 л. данъкъ занятие. Решилъ е сега да се

изсели от България и да си отиде в Русия, но му искат да плати тоя данък. Той е човък на 65 години. Събранитъ сведения от Варна гласят, че нѣма абсолютно никакви приходи и се издържа от помощи, които му пращатъ неговии роднини отъ Русия.

Министерството на финанситъ е дало мнение въ смисълъ да се опрости дължимиятъ отъ този руски бѣжанецъ данъкъ, заедно съ лихвитъ.

Прошетарната комисия реши сѣщото — да му се опрости данъкътъ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Стоянъ Кърловъ.

С. Кърловъ (з. в): Г. г. народни представители! Докладваното заявление за опрощаване данъкъ на единъ руски емигрантъ ми дава поводъ да повдигна единъ другъ подобенъ въпросъ. Нѣколко пѣти тукъ г. министърътъ на финанситъ отъ мѣстото, на което седи, е заявявалъ, че има маса бедни, несъстоятелни данкоплатци, които не могатъ да платятъ данъцитъ си — и това действително е така — обаче бирницитъ не ги оставятъ на мира, постоянно ги тормозятъ и изнасятъ чергитъ имъ на продажъ.

Министъръ В. Молловъ: Хайде, хайде! Досега не е имало такава нѣщо. Недейте приказва такива работи! Това е само мамоглия отъ Ваша страна и нищо повече!

С. Кърловъ (з. в): Азъ ще Ви дамъ обявлението на никополския бирникъ и ще видите.

Министъръ В. Молловъ: За стари данъци?

С. Кърловъ (з. в): Да, за стари и за нови данъци.

Министъръ В. Молловъ: Праздна работа!

С. Кърловъ (з. в): Продаватъ се вещи и земята на хората, безъ да има първоначални оценки. Това е положението.

Министъръ В. Молловъ: Не е такава положението.

С. Кърловъ (з. в): Сега ни се докладва заявление за опрощаване данъкъ на единъ руски емигрантъ, а не се изпълнява обещанието, което даде г. министърътъ на финанситъ, че ще внесе предложение за опрощаване данъцитъ на всички несъстоятелни, бедни земледѣлци, които действително нѣматъ възможность да платятъ данъцитъ си. Азъ смѣтамъ, че г. министърътъ трѣбва да изпълни това свое обещание.

Министъръ В. Молловъ: Азъ по-добре го помня отъ Васъ. Нѣмамъ нищо противъ да не опростимъ данъка на този руски бѣжанецъ, само че като не му го опростимъ, какво ще стане?

С. Кърловъ (з. в): Ще седи тукъ да работи.

Министъръ В. Молловъ: Ще го пратимъ при Васъ, въ Враца, да го издържате, ако сте съгласни. А нашитъ бедни и несъстоятелни данкоплатци ги имамъ предъ видъ, не се безпокойте. Този човѣкъ иска да се изсели отъ България — да си върви.

Председателстващъ В. Димчевъ: Който приема решението на комисията, да се опрости на Иванъ Ил. Вавиловъ, руски бѣжанецъ, живущъ въ гр. Варна, сумата 11.960 л., неизплатенъ данъкъ занятие за 1921/1922 г., моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

И. п. Янчевъ (з. в) Малцинство е.

И. Гавалюговъ (д. сг): Болшинство е.

Председателстващъ В. Димчевъ: Ще се докладва по списъкъ X пореденъ № 245.

Докладчикъ И. Кирпиковъ (д. сг): Благотворителното дружество „Евдокия — Яслитъ“, въ София, намѣрило, че зданието му на ул. „Пиротска“ № 104 е малко и трѣбва да се разшири, за което има нужда отъ дървенъ материалъ и отъ пари. Прилага и отчетъ за своята дейность. Моли да му се отпуснатъ безплатно 1.000 куб. м. дървенъ строителенъ материалъ, 25.000 тухли и 250.000 л. парична помощъ.

Искано е мнението на Министерството на земледѣлнето и на Министерството на благоустройството. И едното,

и другото министерства сѣ дали съгласието си, обаче прошетарната комисия реши да се отпуснатъ безплатно само 25.000 тухли отъ тухларната фабрика на Главната дирекция на трудовата повинность.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата г. министърътъ на финанситъ.

Министъръ В. Молловъ: Г-да! Това заявление трѣбва да се оттегли по една проста причина. Азъ нѣмамъ нищо противъ да се подпомогне това дружество. Въ 1928 г. то е дало заявление да му се отпуснатъ материали, защото щѣло да разшири зданието си, и комисията тогава е решила да му се отпуснатъ безплатно 25.000 тухли. Ами може зданието да е вече разширено или да сѣ се отказали отъ разширяването му. Тогава защо ще отпускатъ 25.000 тухли отъ фабриката на Главната дирекция на трудовата повинность?

Н. Пѣдаревъ (д. сг): Въ случая не може да се каже: „По-добре късно, отколкото никога“.

Министъръ В. Молловъ: Да дадемъ тухли въ другъ видъ — въ парична помощъ, отколкото да му се отпуснатъ безплатно тухли. Една тухла струва 1 л. Така че трѣбва да се отнесе къмъ съответното министерство.

Докладчикъ И. Кирпиковъ (д. сг): Министерството е дало съгласието си.

Министъръ В. Молловъ: Ако Министерството на вътрешнитъ работи е дало съгласието си, тогава да даде отъ своя бюджетъ 25.000 л.

Докладчикъ И. Кирпиковъ (д. сг): Министерството на благоустройството е дало съгласието си.

Министъръ В. Молловъ: Да, но презъ 1928 г. Ами ако сега не се строи, тогава защо ще отпускатъ тухли? А да отпуснемъ тухли, които ще се продаватъ на пазара — не може. По-добре е да се провѣри тази работа и да се докладва допълнително.

Председателстващъ В. Димчевъ: Който приема това предложение на г. министра на финанситъ, моля, да вдигне рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Георги Симеоновъ.

Ще се докладва по списъкъ XVI пореденъ № 45.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Бившиятъ управителенъ съветъ и разпродавателна комисия на „Учителската кооперация“ въ София моли да се опрости на кооперацията начетена сума къмъ бившата Дирекция за с. г. о. п., понеже сѣщото дружество претърпѣло значителни загуби отъ кражба на платове и пр.

Комисията, следъ като проучи въпроса и взе мнението на съответното министерство, реши да се опрости на учителското кооперативно потрѣбително дружество „Учителска кооперация“, въ гр. София, сумата 98.057.25 л., съ лихвитъ имъ, дължими отъ сѣщото дружество къмъ бившата Дирекция за стопански грижи и обществена предвидливность.

Министъръ В. Молловъ: Това е една работа, която не може да се оправя. Взели отъ Дирекцията за с. г. о. п. платъ, явила имъ се липса, начели ги. Коя е причината да се яви тая липса, не може да се установи. Но това е кооперативно сдружение, което отъ тая загуба ще баталяса съвсемъ.

Д. Жостовъ (мак): Вчера се отказа на Съюза на жилищнитъ кооперации.

Министъръ В. Молловъ: Понеже тамъ бѣше за внесени материали отъ странство и за магазинажъ.

Нѣкой отъ земледѣлцитъ: Това заявление е отъ 1918 г.

Министъръ В. Молловъ: Това заявление е било пращано нѣколко пѣти въ министерството. Трѣбва да се прочете надписа, за да бѣдете спокойни. Миснието на началника на Ликвидационното отдѣление. (Чете) „Въпросътъ по задължението на Софийското учителско кооперативно потрѣбително дружество „Учителска кооперация“ къмъ бившата Дирекция за с. г. о. п. е билъ възложенъ за проучване на финансовия инспекторъ М. Симеоновъ, който е констатиралъ, че отъ магазина на кооперацията е извършена, чрезъ взломъ, кражба на платове и че последната е претърпѣла една значителна загуба: 1) отъ стойността на откраднатитъ ѝ платове и 2) отъ спадане ценитъ на фасула,

каквато кооперацията е била закупила и не е доставила навреме в София, поради обявената тогава желѣзничарска стачка. Същият, съ отдѣлен докладъ, изказва мнение: „По законодателен редъ да се опрости дължимата сума на кооперацията, тъй като въ края на краищата въпросътъ щѣл да се сведе до воденето на много процеси противъ отдѣлнитѣ членове на тая кооперация за суми по-малки отъ 100 л.

„Дирекцията за с. г. о. п. е покрила всички свои задължения и тия на своитѣ длъжници и къмъ днешна дата е внесла въ държавен приходъ отъ своитѣ печалби 56.939.568-39 л. Ако се възприеме опрощаването дълга на „Учителската кооперация“ къмъ бившата Дирекция за с. г. о. п., то това опрощаване следва да стане само за сумата 98.957-25 л., тъй като последната на 24 мартъ т. г., внесе срещу дълга си сумата 20.000 л., за която става дума въ молбата ѝ до Народното събрание“. Значи, потрудили сѣ се да внесатъ известна частъ, но е станала кражба и справедливо е да се удовлетвори молбата.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на комисията да се опрости на учителското кооперативно потребително дружество „Учителска кооперация“, въ гр. София, сумата 98.057-25 л., съ лихвитѣ имъ, дължими отъ същото дружество къмъ бившата Дирекция за стопански грижи и обществена предвидливостъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XIX пореденъ № 186.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д.сг): Постѣпило е заявление отъ Иванъ Младеновъ, Ангелъ Ивановъ и Цено Ивановъ, отъ с. Държаница, Видинска околия, съ което молятъ да имъ се опрости наложена глоба по нарушение закона за горитѣ.

Комисията, следъ като проучи въпроса и следъ като взе мнението на съответното министерство, което е въ полза на просителитѣ, реши, предъ видъ тѣхното материално положение, да се опрости на Иванъ Младеновъ и Ангелъ и Цено Иванови, отъ с. Държаница, Видинска околия, сумата 28.050 л., наложена имъ глоба съ присѣда № 73 отъ 13. II. 1928 г. на Видинския окръженъ съдъ по нарушение закона за горитѣ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които приематъ решението на комисията да се опрости на Иванъ Младеновъ и Ангелъ и Цено Иванови, отъ с. Държаница, Видинска околия, сумата 28.050 л., наложена имъ глоба съ присѣда № 73 отъ 13. II. 1928 г. на Видинския окръженъ съдъ, по нарушение закона за горитѣ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XX пореденъ № 171.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д.сг): Постѣпило е заявление отъ Юлия Филипова Симицова, отъ гр. Русе, жена на покойния Филипъ Симидовъ, съ което моли да ѝ се отпусне пенсия за заслуги на покойния ѝ мъжъ Филипъ Симидовъ по освободителното дѣло на България. Останала е безъ срѣдства за преживѣване.

Комисията, следъ като проучи въпроса и взе мнението на съответното министерство, което е въ полза на просителката и предъ видъ обстоятелството, че нейниятъ съпругъ, заради заслуги по освобождението на България, е ималъ пожизнена пенсия отъ 1.000 л., която, следъ неговата смъртъ, не е продължено да се дава на неговата стара бабичка, реши да се отпусне на Юлия Филипова Симицова, отъ гр. Русе, народна пенсия по 750 л. месечно.

С. Мошановъ (д): А той колко е получавалъ?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д.сг): 1.000 л.

С. Мошановъ (д): Оставете и на жена му да получава същия размѣръ на пенсията — 1.000 л. Стара жена, ще живѣе още две-три години

Х. Статевъ (нац.л): Г. председателю! Г. Стойчо Мошановъ прави предложение да ѝ се отпусне народна пенсия 1.000 л. месечно.

Председателстващъ В. Димчевъ: Които сѣ съгласни съ предложението на г. Стойчо Мошановъ, да се отпусне на Юлия Филипова Симицова, отъ гр. Русе, народна пенсия по 1.000 л. месечно, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ пореденъ № 20.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д.сг): Постѣпила е молба отъ Иванка Ив. Шивачева, отъ гр. Враца, майка на почи-

налия врачански митрополитъ Климентъ, намѣстникъ-председател на Св. Синодъ, съ-която моли да ѝ се отпусне помощъ. Останала е съ дъщеря си, вдовица отъ войната, и съ дветѣ малолѣтни деца на последната, безъ срѣдства за преживѣване.

Комисията, като проучи въпроса и взе мнението на съответното министерство, което оставя на Народното събрание да опредѣли размѣра на помощта, реши да се отпусне на Иванка Ив. Шивачева, отъ гр. Враца, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 100.000 л.

Отъ земледѣлцитѣ: А-а-а!

Д. Грънчаровъ (з.в): Този владика не е ли ималъ срѣдства?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д.сг): Министерството е на мнение да ѝ се отпусне помощъ, обаче оставя размѣръта на помощта да се опредѣли отъ Народното събрание.

Нѣкой отъ земледѣлцитѣ: Какво е Вашето мнение, г. министре?

Министъръ В. Молловъ: Какво да ви кажа по този въпросъ? Азъ съмъ го пратилъ на Народното събрание. Мога да кажа само едно, че кредитъ нѣма.

Ц. Бобошевски (д.сг): Нѣматъ пари да си платятъ наема.

Министъръ В. Молловъ: Нѣмамъ нищо противъ, но кредитътъ е изчерпанъ. Ще остане за догодина, като старъ дългъ.

Ц. Бобошевски (д.сг): Сегашниятъ митрополитъ ги държа около 2—3 месеца, защото нѣматъ пари да си наематъ здание. Намиратъ се въ мизерия.

Н. Пждаревъ (д.сг): Тогава да гласуваме обща помощъ за мизерията въ България! Може ли така?

Министъръ В. Молловъ: Азъ нѣмамъ нищо противъ, но кредитътъ е изчерпанъ.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Димитъръ Грънчаровъ.

Д. Грънчаровъ (з.в): Г. г. народни представители! Азъ не бихъ се противопоставилъ да се отпускатъ помощи — разбира се не въ този размѣръ — но на семейства и на наследници на починали, които приживе не сѣ живѣли така, както е ималъ възможностъ да живѣе митрополитъ Климентъ. Моитѣ почитания къмъ този митрополитъ, но той толкова години е билъ на служба и е получавалъ доста завидна заплата. . . .

Ц. Бобошевски (д.сг): 8.000 л.

Д. Грънчаровъ (з.в): Бюджетътъ е налице и знаемъ колко получаватъ митрополитѣ, г. Бобошевски. — Азъ смѣтамъ, особено въ този моментъ, когато се намираме въ стопанска криза, Народното събрание да гласува една помощъ въ такъвъ размѣръ на майката на този митрополитъ, не ще направи толкова добро впечатление.

Ц. Бобошевски (д.сг): Майката е слѣпа.

Д. Грънчаровъ (з.в): Нѣкои вестници писаха по този въпросъ, когато комисията се бѣше занимавала и решила да се отпусне тази помощъ. Смѣтамъ, че ще направимъ едно престѣпление, ако мога така да се изразя, въ този моментъ да гласуваме помощъ въ такъвъ размѣръ на майката на митрополита. Нека Светиятъ Синодъ намѣри срѣдства.

Председателстващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Димитъръ п. Пандовъ.

Д. п. Пандовъ (мак): Г. г. народни представители! Азъ се чудя, защо ние, които понѣкога не сме така придирчиви, когато отпускатъ помощи по 30, 40, 50 хиляди лева на хора, които не знаемъ кои сѣ били и какво сѣ били, а само ни кажатъ, че имали нѣкакви заслуги и ние веднага вдигаме рѣка съ готовностъ, чудя се, казвамъ, защо сега се спираме на този случай. Касае се да се отпусне помощъ на майката, която е слѣпа, и на сестрата на единъ владика, който — вѣщо, което е рѣдкостъ не само въ България — е оставилъ своитѣ близки безъ срѣдства за съществуване, макаръ, както каза преждеговорившиятъ, владицитѣ да

получават много пари. Знаемъ дейността на блаженнопочившият митрополитъ Климентъ Врачански. Той не бѣше нито развратникъ, нито комарджия нито разпилникъ. Шомъ не е могълъ да икономиса нѣщо, той е давалъ паритѣ си тамъ, където е трѣбвало да ги дава единъ истински духовенъ пастиръ.

Ето защо мене ми се чини, че трѣбва съ аklamация да се приеме решението на комисията — да се отпусне помощъ 100.000 л. на майката на митрополита, който бѣше намѣстникъ-председателъ на нашия Свети Синолъ.

Д. Грънчаровъ (з. в): Г. п. Пандовъ! има ли тази жена други синове?

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Станю Златевъ.

С. Златевъ (з. в): Азъ питамъ г. докладчика: тази жена, на която се иска да се отпусне помощъ, има ли други братя и сестри, или пъкъ сродници?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг): Майката на покойния митрополитъ има само една дъщеря, която е вдовица съ 2 деца. Самата тя е слѣпа.

С. Златевъ (з. в): Колко годишна е?

Докладчикъ Г. Симеоновъ (з. в): 80 годишна.

Д. п. Пандовъ (мак): Вчера се отпуснаха пенсии на женитѣ на хора, които сж убити като . . .

С. Златевъ (з. в): Защо вмѣсто еднократна помощъ да не ѝ се отпусне 1.000—1.500 л. пенсия месечно? Шомъ е стара жена, ще преживѣе 1—2 години. На кого ще останатъ онѣзи пари, които тя не ще изхарчи? Шомъ е майка на единъ митрополитъ, тя е стара и нѣма да живѣе повече отъ 10 години. Азъ правя предложение да ѝ се отпусне 1.000—1.500 л. пенсия, вмѣсто еднократна помощъ

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Страшимиръ Георгиевъ.

С. Георгиевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Вчера и онзи день ние гласувахме помощи и пенсии, за които може да става споръ, бива ли или не бива да бждатъ отпуснати. А днесъ, когато се иска да се отпусне помощъ на майката на единъ починалъ митрополитъ, която е слѣпа, и на сестрата, която е вдовица, доколкото съмъ разбралъ, отъ войната, скѣпението ни въ този случай е съвършено неумѣстно и неоправдано.

Но понеже ние преживѣваме времена мѣчни, оскѣдни, азъ бихъ си позволилъ да предложа, тази помощъ да се намали на 50.000 л. и да я приемемъ единодушно, съ съзнанието, че вършимъ малко отъ онова, което се считаме задължени да направимъ къмъ това семейство.

Г. Драгневъ (з. в): По-хубаво дайте ѝ 1.000 л. пенсия.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Калоянъ Маноловъ.

К. Маноловъ (зан): Г. г. народни представители! Предложението на г. Станю Златевъ е най-приемливо. Ние не знаемъ колко ще живѣе тя, и може паритѣ да ги вземе другъ. Ако ѝ опредѣлимъ народна пенсия 1.000 или 1.500 л., ще си знае, че всѣки месецъ ще ги получава. Азъ нѣма да ви отнимамъ времето да ви разправамъ, по какъвъ начинъ известни хора сж употребявали такива сума.

Най-хубаво е да се приеме предложението, да ѝ се отпусне ежемесечна народна пенсия.

Министъръ В. Молловъ: Измѣня се съвършено характерътъ на народнитѣ пенсии. По-добре е да се приеме това, което предлага г. Страшимиръ Георгиевъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Има думата народниятъ представителъ г. Димитъръ Дерлипански.

Д. Дерлипански (з. в): Позволявамъ си и азъ да кажа нѣколко думи по този въпросъ. Г. г. народни представители! За едни 100.000 л. сж малко, но за друго сж много, особено за една жена отживѣла въка си и ослѣпѣла. Тия пари, които се искатъ да се отпуснатъ, ще ги получи другъ човѣкъ и ще ги управлява. Той ще дава на тази жена толкова, колкото намѣри за добре. Може да не ѝ даде нищо. Може тази жена, въпреки нашето желание да ѝ помогнемъ, да изживѣе на стари години въ мизерия и да умре отъ гладъ.

Ето защо азъ подкрепямъ предложението на г. Станю Златевъ, да ѝ се отпусне народна пенсия 1.500 — нека да бжде 2.000 л. — месечно, да получава малко, но да има всѣкога. Защо искате да бжде, както бѣше презъ време на войната: на едни да се дава по половинъ или по четвъртъ килограмъ хлѣбъ, а на други — по 5—10 килограма наведнѣжъ?

Пакъ повтарямъ, ще бжде по-справедливо да ѝ се отпусне месечна народна пенсия, отколкото една еднократна помощъ 100.000 л., която ще отиде въ нѣчни ржце.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Ще гласуваме. Има три предложения

Първото е на г. Станю Златевъ, въ смисълъ да се отпусне на просителката народна пенсия по 1.000 л. месечно.

Второто е на г. Страшимиръ Георгиевъ, въ смисълъ да се отпусне на просителката еднократна помощъ въ размѣръ 50.000 л.

Третото е предложението на комисията — помощта да бжде 100.000 л.

Ще ги гласуваме по реда на постѣпването имъ.

Който приема предложението на г. Станю Златевъ, моля, да вдигне ржка Малцинство, Събранието не приема.

Който приема предложението на г. Страшимиръ Георгиевъ, моля, да вдигне ржка. Малцинство, Събранието не приема.

Който приема решението на комисията, моля, да вдигне ржка. Мнозинство, Събранието приема.

К. Маноловъ (зан): Да се отбележи, че гласуватъ само 15 души.

Д. Грънчаровъ (з. в): Г. председателю! Болшинство имаше за предложението на г. Страшимиръ Георгиевъ. Ние оспорваме вота.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Г. г. народни представители! Понеже се оспова воятъ, ще гласуваме повторно.

Който е съгласенъ съ решението на комисията, моля, да вдигне ржка. Болшинство, Събранието приема.

К. Маноловъ (зан): Малцинство е. (Възражения отъ сговориститѣ)

Н. Пждаревъ (д. сг): Нѣма кворумъ.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Тогава направете предложение да се вдигне заседанието по липса на кворумъ.

Министъръ В. Молловъ: Вдигнете заседанието.

Д. Грънчаровъ (з. в): Г. председателю! Какъ смѣтате — кое предложение се прие?

Председателствуващъ В. Димчевъ: Прие се решението на комисията — за 100.000 л.

Д. Грънчаровъ (з. в): Не е вѣрно. Предложението на комисията получи малцинство. Болшинство се получи за предложението на г. Страшимиръ Георгиевъ и то трѣбваше да се приеме. Ние оспорваме вота.

Министъръ В. Молловъ: Вие оспорвате кворума.

Д. Грънчаровъ (з. в): Оспорваме вота.

Министъръ В. Молловъ: Ако нѣма кворумъ, нѣма и воть.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Г. г. народни представители! Понеже се заявява, че нѣма кворумъ, този въпросъ ще остане да се реши въ следующето заседание.

Министъръ В. Молловъ: Това е най-добре.

Председателствуващъ В. Димчевъ: Съобщавамъ на Събранието, че сж постѣпили:

Законодателно предложение за допълване на буква г на чл. 5 отъ закона за пенсиитѣ за изслужено време. (Вж. прил. Т. I, № 76) Вносителъ на предложението е народниятъ представителъ г. Йорданъ Гавалоговъ.

Законодателно предложение за прибавяне къмъ чл. 9 отъ закона за подобрение земледѣлското производство и опазване полскитѣ имоти нова алинея четвърта. (Вж. прил. Т. I, № 77) Вносителъ на предложението е народниятъ представителъ г. Янаки Молловъ.

Сега ще вдигнем заседанието по липса на кворумъ.
Председателството предлага следният дневен редъ:

Трето четене законопроектитъ:

1. За възнаграждаване съ народни пенсии бившитъ учители: Жакъ Фарделъ, Алоисъ Бюнтеръ и Даниелъ Бланшу.

2. За тълкувателен законъ къмъ чл. чл. 28, 92, 47 и 50 отъ закона за отчуждаване недвижими имоти за държавна и обществена ползи.

3. Първо четене законопроекта за продължение срока за доброволно изплащане прѣжитъ данъци.

4. Второ четене законопроекта за измѣнение закона за Българската народна банка.

Първо четене законопроектитъ:

5. За измѣнение нѣкои членове отъ закона за гражданското стопроизводство.

6. За измѣнение и допълнение закона за митницитъ.

7. За измѣнение закона за акцизитъ и патентовия сборъ.

8. Докладъ на прошектарната комисия по списъци. III, VII, X, XII, XIII, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI и XXII.

Първо четене законопроектитъ:

9. За измѣнение и допълнение на закона за подпомагане пострадали отъ обществени бедствия.

10. За амнистия. (Предложение на Ат. Малиновъ)

Които приематъ този дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣшка. Мнозинство, Събранието приема

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 19 ч. и 50 м.)

Председателъ: **Н. НАЙДЕНОВЪ**

Подпредседателъ: **В. ДИМЧЕВЪ**

Секретаръ: **В. ИГНАТОВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **Д. АНТОНОВЪ**

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.		Стр.
Отпуски, разрешени на народните представители: За- гоянъ Миховъ, Борисъ Толевъ, Добри Митевъ, Никола Стамболиевъ, Герасимъ Ангеловъ, Ради Василевъ, Цено Табаковъ, Стойчо Георгиевъ, Ге- орги Енчевъ и Къicho Къичевъ	889	8. „Милосърдие“, православно благотворително братство въ гр. Самоковъ, строителниятъ коми- тетъ — моли да му се отпусне дървенъ матери- алъ за довършване започнатия „Домъ на чо- вѣщината“. (Изпраща се въ Министерството на земледѣлието и държавните имоти за ново про- учване	899
Питане отъ народния представител Стоянъ Кърловъ къмъ министра на вътрешните работи и народ- ното здраве — относно арестуването на двама окръжни съветници въ гр. Враца (Съобщение)	889	9. Вранчевъ Петъръ А., отъ гр. Пещера, живущъ въ гр. София, — опрощава се на Петъръ А. Вранчевъ, отъ гр. Пещера, живущъ въ гр. Со- фия, следниятъ дължимъ данъкъ къмъ IV пе- шерски държавенъ бирникъ: воененъ данъкъ за 1922/1923 — 1927/1928 финан. години — 1.890 л., глоба за закъснение — 180 л. и общинска пѣтна тегоба за 1922/1923 г. — 800 л., или всичко 2.870 л. (Прието)	899
Законопроекти:		10. Маханъ Матилда К. А., отъ гр. София — от- пуска се на Матилда К. А. Маханъ, живуща въ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 20.000 л. (Прието. Да се изпрати въ Министерството на народното просвѣщение, което да отпусне помощта отъ специалния за цельта фондъ)	900
1. За измѣнение и допълнение на закона за митни- цитѣ. (Съобщение)	889	11. Коняровъ Калчо И., отъ с. Божанци, Габровско, — опрощава се на Калчо И. Коняровъ, отъ с. Бо- жанци, Габровска околия, сумата 11 980 л., дъл- жима на държавното съкровище за право лѣ- куване на дъщеря му Надежда Калчова въ Лов- чанската държавна болница. (Прието)	900
2. За продължение срока за доброволното изпла- щане прѣжитѣ данѣци. (Съобщение)	889	12. Диковъ Йорданъ, отъ с. Млѣкарево, Новоза- горска околия — опрощава се на Йорданъ Ди- ковъ, отъ с. Млѣкарево, Новозагорска околия, като представител на душевно-болната си дъ- щеря Сѣба Йорданова, само половина частъ отъ сумата 25.265 л. съ лихвитѣ и разноскитѣ, дъл- жими отъ сѣщата на държавното съкровище по изпълнителни дѣла № № 1638/1926 г., 1786/1927 г., 331/1928 г., 1197 и 2151/1929 г. за лѣкуването ѝ въ Карлуковския приютъ за душевно-болни, а за изплащане на другата половина частъ отъ сѣщата сума му се дава разсрочка отъ петъ го- дини. (Прието)	900
3. За измѣнение и допълнение чл. чл. 668, 669, 670 и 672 отъ закона за углавното сѣдопроизвод- ство и чл. чл. 71 и 72 отъ закона за администра- цията и полицията. (Първо четене — неприемане)	889	13. Драгановъ Василь, отъ с. Крамолинъ, Севли- евска околия — моли да му се отпусне помощъ за убития му синъ презъ време на събитията въ 1925 г. (Да се изпрати въ Министерството на финанситѣ за мнение)	900
4. За допълване буква г на чл. 5 отъ закона за пен- сиитѣ за изслужено време. (Вносителъ И. Гава- люговъ). (Съобщение)	904	14. Павловичъ Грозда Борисова, отъ гр. София — опрощаватъ се митнитѣ и други берии на на- следницитѣ на покойния Борисъ Павловичъ, отъ гр. София, за пристигналния отъ странство презъ Софийската митница колетъ № 4.674 на името на сѣщия. (Прието)	901
5. За прибавяне къмъ чл. 9 отъ закона за подобре- ние земледѣлското производство и опазване пол- скитѣ имоти нова алинея четвърта (Вносителъ Я. Молловъ). (Съобщение)	904	15. Спасова Атанаска Иванова, отъ гр. Борисов- градъ — отпуска се на Атанаска Иванова Спа- сова, отъ гр. Борисовградъ, еднократна дър- жавна помощъ въ размѣръ 15.000 л. (Прието)	901
6. За възнаграждаване съ народни пенсии бив- шитѣ учители Жакъ Фарделъ, Даниелъ Бланшу и Алоисъ Бюнтеръ, живущи въ гр. София (Второ четене — приемане)	897	16. Ханджиевъ Дечко Р., отъ гр. София — опро- щава се на Дечко Р. Ханджиевъ, отъ гр. София, сумата 800 л., съ която е начетенъ покойниятъ му синъ Руси Д. Ханджиевъ като бившъ мага- зинеръ при Кулелибургската митница презъ 1918 г. съ постановления № № 4.050 и 4.172 отъ 1923 г. за липса на стоки. (Прието)	901
7. Тълкувателенъ законъ къмъ чл. чл. 28, 32, 47 и 50 отъ закона за отчуждаване недвижими имоти за държавна и обществена ползи. (Второ че- тене — приемане)	897	17. Кочашъ, село отъ Свиленградска околия, общи- нскитъ съветъ и училищното настоятелство — молятъ да се отстъпи даромъ на училищното настоятелство безстопанствената воденица на р. Арда, за издръжка на училището въ сѣщото село. (Изпраща се въ прошектарната комисия, за да се иска отстъпването да стане съ законъ	901
Прошения:		18. Петковъ Василь Ив., отъ с. Телишъ, Луковитска околия — моли да му се опрости глоба по на- рушение закона за тютюна. (Да се изпрати въ Ми- нистерството на финанситѣ за мнение)	901
1. Костова Мария, отъ гр. София — отпуска се на Мария Костова, бѣжанка отъ гр. Солунъ, жи- вуща въ София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 5.000 (Прието)	897		
2. Брайковъ Димитъръ, отъ гр. Карлово — отпуска се на Димитъръ Брайковъ, отъ гр. Карлово, ед- нократна държавна помощъ въ размѣръ 5.000 л. (Прието)	897		
3. Янчевъ Стоянъ Стоиловъ, отъ с. Драгалевци, Софийска околия — опрощава се на Стоянъ Стоиловъ Янчевъ, отъ с. Драгалевци, Софийска околия, сумата 9.660 л., стойностъ на повреденъ отъ него държавенъ конь, като войникъ-добро- волецъ въ Лейбъ-Гвардейския на Н. В. коненъ полкъ. (Прието)	898		
4. Малака Иванъ Недевъ, отъ гр. Сливенъ — моли да му се опрости глоба, наложена му за наруше- ние закона за горитѣ. (Връща се въ прошектар- ната комисия за ново пресудване)	898		
5. Спировъ Ставри, отъ гр. София — опрощава се на Ставри Спировъ, отъ гр. София, сумата 100.000 л., наложена му глоба за нарушаване за- кона за данѣкъ и такса на хазартнитѣ и за раз- влѣчение игри. (Прието)	898		
6. Ганчевъ Христо, отъ гр. София — опрощава се на Христо Ганчевъ, контролоръ по отчетността, заведующъ касовата служба при Държавния уни- верситетъ въ София, сумата 18.488 л., наложена му глоба за ненавременно внесень отъ него данъкъ върху занятието за професоритѣ и другитѣ служители при сѣщия Университетъ. (Прието)	898		
7. „Асенова крепостъ“, воденъ синдикатъ въ гр. Станимака, управителниятъ съветъ — моли да му се отстъпи за помѣщение държавната къща въ гр. Станимака, бивша собственостъ на емигранта-грѣкъ Димитъръ К. Мардовъ. (Да се изпрати въ Министерството на земледѣлието и държавните имоти, което, ако намѣри за основателно искането, да внесе законопроектъ)	899		

19. Вавиловъ Ив. Ил., руски бѣжанецъ, живущъ въ гр. Варна — опрощава се на Иванъ Ил. Вавиловъ, руски бѣжанецъ, живущъ въ гр. Варна, сумата 11.960 л., неизплатенъ данѣкъ занятиѣ за 1921/1922 г. (Прието) 901
20. „Евдокия“, благотворително д-ство — Яслитѣ въ София — моли да му се отпусне строителенъ материалъ и парична помощъ за разширение дружественото здание на ул. „Пиротска“ № 104. (Врѣща се въ прошетарната комисия да се направи провѣрка да не би да е разширено вече зданието или да се е отказало отъ намѣрението си да го разширява, и да се докладва допълнително) 902
21. „Учителската кооперация“, бившиятъ управителенъ съветъ и разпродавателна комисия, гр. София — опрощава се на учителското кооперативно потрѣбително дружество „Учителска кооперация“, въ гр. София, сумата 98.057.25 л. съ лихвитѣ имъ, дължими отъ сѣщото дружество къмъ бившата Дирекция за стопански грижи и обществена предвидливостъ. (Прието) 902
22. Младеновъ Иванъ, Ивановъ Ангелъ и Ивановъ Цено, отъ с. Държаница, Видинска околия — опрощава се на Иванъ Младеновъ и Ангелъ и Цено Иванови, отъ с. Държаница, Видинска околия, сумата 28.050 л., наложена имъ глоба съ присѣда № 73 отъ 13. II. 1928 г. на Видинския окръженъ съдъ по нарушение закона за горитѣ. (Прието) 903
23. Симидова Юлия Филипова, отъ гр. Русе — отпуща се на Юлия Филипова Симидова, отъ гр. Русе, народна пенсия по 1.000 л. месечно. (Прието) 903
24. Шивачева Иванка Ив., отъ гр. Враца — моли да ѝ се отпусне държавна помощъ, като майка на починалия врачански митрополитъ Климентъ. (Негласувано, по липса на кворумъ) 903

Дневенъ редъ за следващото заседание 905